

زنجیرہ (۱۰۰) کتبیں کوردی
نمبر (۱۲)

مشافہ
اقرأ الثقافة
کوردی

سۆزی مینہر

www.iqra.ahlamontada.com

دافراوی
خوالیخوشبوو
شیخ محمدی خاں

چاپی یه کهم

۱۹۹۷ز

۱۴۱۸ک

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

بۆدابهزاندهی جوهرها کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ النُّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتيب (كوردی , عربي , فارسي)

زنجیره‌ی (۱۰۰) کتیبی کوردی

ژماره (۱۰)

سۆزی مینبەر

دافر اوی
خوایخۆشبوو
شیخ محمدی خاڵ

چاپی یه‌که‌م

ز ۱۹۹۷

ک ۱۴۱۸

❖ سۆزى مېنبەر

❖ نووسىنى : شىخ محمدى خاڭ

❖ چاپى يەكەم ۱۴۱۸ ك - ۱۹۹۷ ز

❖ مافى چاپ پارىژراۋە بۇ ناۋەندى رۆشنىر

سلىمانى - بازارى رايەپرېن

❖ ژمارەى سپاردن (-238-) سالى ۱۹۹۷

❖ چاپخانەى ومزارەتى پەرۋەردە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پيشه‌گی

زۆر ئه‌وانه‌ی که خاوه‌ن بېرو قه‌لمه‌ن وه توانای نووسینان هه‌یه. هه‌ریه‌که‌وله‌ بوارێکدا که پتی ناسراوه و هه‌ست نه‌کا که ده‌سه‌لاتی زیاتره له‌ بواره‌دا وه‌ک له‌ بواره هه‌مه‌ جوړه‌کانی تری نووسندا. بۆ نمونه له‌ زۆر کۆنه‌وه کوردستانمان شاعیرانی گه‌وره‌ی تیا هه‌لکه‌وتوون و ته‌نها به‌ شیعیر توانیویانه هه‌ستی نیشتمانی و نه‌ته‌وايه‌تی و ئایینی خۆیان ده‌ریسن. میژوونسانمان زیاتر تاییه‌تمه‌ند بوون به‌ میژووی کورده‌وه و که‌لک وه‌رگرتن له‌وبه‌سه‌ره‌اتانه‌ی که به‌سه‌ر میله‌ته‌که‌ماندا هاتوه. هه‌ریه‌م جوړه له‌به‌شه‌کانی توی پۆشنبیریدا وه‌ک چیرۆک و زانست و نه‌ده‌بی شانۆگه‌ری وزمانه‌وانی و کاروباری ئایینی و کۆمه‌لایه‌تی ورامیاری و زۆر یووی تری بېرو زانیاری.

له‌م زۆر خاوه‌ن بېرو قه‌لمه‌نه‌که‌میان ده‌ستیان داوه‌ته قه‌لم و به‌ نووسین خه‌باتیان کردوه و ئاماده‌بوون که به‌رنگاری دوژمنانی سه‌ریه‌ستی و شه‌وبیر"بینه‌وه‌و تالای زیان بچێژن له‌ پیناوی هۆشیار کردنه‌وه‌ی گه‌لی کوردمان و پال پتوه‌نانیان بۆ سوور بوون له‌ سه‌ر مافه‌ره‌واکانیان، که به‌ درێژایی میژوو پینشیل کراون له‌ لایه‌ن کار به‌ ده‌ستانی نه‌و ولاته‌نی که کوردستانی گه‌وره‌مان دابه‌شکراوه به‌سه‌ریاندا.

له‌م نووسه‌ره‌که‌مانه‌ش زۆر که‌میان توانیویانه له‌ زۆر بوا‌ری جیاوازی فیکرو زانیاریدا بتوانن وه‌ک پسیپۆری شاره‌زا نووسینی به‌ که‌لکیان هه‌بن و به‌ره‌مه‌کانیان هه‌ر تازه‌و سوود به‌خش بن. وه‌تۆژی زه‌مانه‌یان لێ نه‌نیشن و کۆن نه‌بن و نه‌وه‌دوای نه‌وه‌تاه‌م زێوی خویندنه‌وه‌یان بن.

خوالیخۆشبوو (شیخ محمدی خال) یه‌کیکه‌له‌و نووسه‌ره‌ کورده به‌ ناویانگانه‌ی که پتر له‌ په‌نجا سال هه‌موو ژبانی ته‌رخان کردبوو له‌ خزمه‌تی کوردا. وه‌قه‌لمه‌که‌ی بێ ماندوبوون له‌ کاردا بوو تا گیانی سپارد به‌و خاکه‌ی که خۆشه‌ویستی بۆی ؟؟ گه‌یشته‌بووه پله‌یه‌کی زۆر به‌رز چو‌بووه ناو‌پاخ‌ی ده‌رونیه‌وه. شیخی خال له‌ بوا‌ری نه‌ده‌بی و زمانه‌وانی و که‌له‌پوری نه‌ته‌وايه‌تی و ئایینی وکۆمه‌لایه‌تی و میژووییدا نووسه‌ریکی بێ هاوتا بو. وه‌ به‌ره‌مه‌کانی له‌ سه‌راپا کوردستانی گه‌وزه‌ داناسراوه و جینی خۆی گرتوه له‌ دل و ده‌رونی گه‌لی گوردا.

دوای مردنی باوکم ماوه‌ی دووسال زیاتر به‌ کتێبخانه‌که‌یه‌وه سه‌رقال بووم که گه‌وره‌ترین و به‌ نرخ‌ترین کتێبخانه‌یه‌ له‌ کوردستاندا، به‌ تایبه‌تی ده‌سنوسه‌کانی. وه‌ به‌رده‌وام باوکم نه‌یوت که نه‌م کتێبخانه‌یه‌ گه‌وره‌ترین سامانی میله‌ته‌ی کورده وبنیات نانی نه‌گه‌یه‌ته‌وه بۆ زیاتر له‌ (۳۰۰) سنی سه‌د

سال له مه و بهر. وه نه گه ږيته وه بؤ زانای ثابینی گه وره (أبو بكر المصنف) كه باسیره گه وره مانه. ناواتی گه وره ی باوكم شه وه بوو كه كتيبخانه كس له خزمه تی خوینده وارو روشنبیری كوردا بئ. منیش به و هیوايه شه ژیم كه له بارودوخكی باشتری كوردستاندا بتوانم كتيبخانه كه كویكه مه وه بؤ خوینه رانی به ږیز بؤ كه لك وه رگرتن لئی.

دواي پشكنی دهنوسه كانی باوكم شه كومه له مقالاتم دوزیه وه كه بریتی به له (۲۳) مقالی ثابینی و كومه لایه تی. كه به مه زنده ی خوم له هفتاكاندا نویسیوتی وه تا ئیستا كه بلاو نه كراوه ته وه. له وه شه نه چې باوكم به بهر مه مهنانی گرنگتره وه خه ريك بووبی و شه بهر مه می دانابی كه له كاتی خویدا بلاوی بكاته وه.

ئیسناش دواي په یوه ندیم به براده رانی كتيبخانه ی روشنبیر پتیان راگه یاندم كه پروژه ی چاپ كړنی سه د كتیبيان به دهسته وه په بؤ خزمه تی بیري ئیسلامی پیروز و ههستی كوردايه تی. وه هه زیان كړد كه په كيك له و كتیبان له نویسی باوكم بئ.

منیش شه كومه له مقالاتم به چاك زانی كه شایانی بلاو كړدنه وه په تاییه تی له م بارودوخه ناهه مواره دا كه كوردستانی خوشه ویستمان پیانه روات كه ههستی ثابینی راست به داخه وه كزیووه له ناو خه لكانی كوردستاندا.

وه په كيك له كیشه سه ره كیه كانمان كیشه ی اخلاقی په پینش كیشه ی سیاسی. وه كړدارو گفتاری له په كه وه دوورن و بهرزه وهندی ته سكي حیزبایه تی له زور كاتدا نه خړیته پینش بهرزه وهندی گشتی.

هیوادارم كه مقالاتی ناوبراو جینی خوی بگرئ له دل و دهروونی خوینه رانی خوشه ویستدا به تاییه تی كه شیخی خال په كيك بوو له و نوسه رو رابه ره ثابینه دلسوزانه ی كه كړدارو گرفتاری وهك په ك بوون. كه شه مه خوی له خویدا هویه كی سه ره كی په بؤ خوشه ویستی و ریزي خوینه ران بؤ شیخی خال.

سوپاسینكی بئ پایان بؤ كتيبخانه ی روشنبیری كه بایه خینكی زوریاندوه به نویسنه كانی باوكم و سوپاس بؤ شه ده زگایانه ی كه بهرده وام له گوفلارو روژنامه كانیان باسی رولیان كړدوه له بواری كوردايه تی و ثابینی ونیشتان و په روه ریدا و. سالانه ی له روژی مردنیا یادیان كړدوته وه.

خالد محمد خال

کۆچی پیغه مبهەر بۆ مه دینه

ئه‌ی موسلمانینه

له‌م پۆژانه‌دا سه‌ری سالی کۆچی به‌ که‌ مانگی موچه‌ په‌مه‌، وه‌ موسلمانان نه‌چن به‌ پیر سالیکی تازه‌وه‌ که‌ سالی ۱۳۹۸ه‌.

ئه‌ی موسلمانینه‌ کاتیک که‌ خوا به‌ ئایه‌تی (یا ایها المشر. قم فائذر) فه‌رمانی دا به‌ پیغه‌مبه‌ر (به‌ راگه‌ یاندنی ئایینی ئیسلام، پیغه‌مبه‌ر ده‌ستی کرد به‌ نامۆزگاری خه‌لقی، هه‌ر له‌یه‌ که‌م پۆژه‌وه‌ بێ برواکانی مه‌ککه‌ لێ ی راپه‌پین. وه‌ک قورئان بۆمان نه‌گێڕێته‌وه‌، ده‌می پێ یان نه‌وت (معلم محن) ده‌می پێ یان نه‌وت (ساحر کذاب) ده‌می پێ یان نه‌وت (شاعر یزیر به‌ ربیب المئون) به‌عنی محمد شاعریکه‌ وه‌ک (زه‌هر) و (نابعة) چاوه‌روانی چورتمیکی رۆژگاری بۆ نه‌که‌ین که‌ له‌ناوی به‌ریت.

هه‌رچه‌نده‌ پیغه‌مبه‌ر (چه‌ند ئایه‌تیک قورئانی بۆ بهاتایه‌ت و بیویستایه‌ بیخوینێته‌وه‌ له‌ناو خه‌لقا، بێ برواکان نه‌یانکرد به‌غه‌ و غاو قه‌ره‌ قه‌ر تا که‌م گۆی لێ نه‌بی وه‌ک قورئان نه‌فه‌رموی (وقال الذين كفروا لا تسمعوا لهذا القرآن والغریفة لعلکم تغلبون).

ئه‌م بێ بروایانه‌ هه‌ر چیکیان له‌ ده‌ست بهاتایه‌ نه‌یانکرد، ده‌می به‌ موسلمانه‌کان پێنه‌که‌نین و گالته‌یان پێ نه‌کردن، وه‌ک قورئان نه‌فه‌رموی (ان الذين اجرموا كانوا من الذين امنوا يضحكون. واذا مروا بهم يتخافون. واذا انقلبوا الى اهلهم انقلبوا فکهن. واذا رآهم قالوا ان هؤلاء لضالون).

دوای ئه‌مانه‌ ئنجا هاتن ده‌ستیان کرد به‌ ئازاردانی هاوڕێکانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ. وه‌زۆر که‌س له‌ موسلمانه‌کان له‌ ژێر ئازارو سزادا مردن، وه‌ ئه‌مانیش له‌ ترسی خوا هه‌موو جوژه‌ ئازارو سزاو ده‌ردی سه‌ری به‌کیان هه‌ل نه‌گرت. وه‌سیانه‌ سه‌ل له‌ مه‌ککه‌دا مانه‌وه‌، وه‌له‌م ماوه‌یه‌دا دووسه‌د که‌سیک به‌پیاو و ژن و مناله‌وه‌ موسلمان بوون. پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ره‌به‌ره‌. به‌ دزی به‌وه‌، به‌که‌ به‌که‌و دوودو ئه‌یناردن بۆمه‌دینه‌ و کۆچی پێ نه‌کردن. گه‌وره‌کانی مه‌ککه‌ وه‌ختیک چاویان کرده‌وه‌ بینی.

یان که‌ موسلمانه‌کان زۆریان کۆچیان کردوه‌ بۆ مه‌دینه‌. وه‌زانیا که‌ پیغه‌مبه‌ریش ﷺ دوای ئه‌وان کۆچ نه‌کات. له‌ نیوه‌ شه‌ویکا هه‌موو کۆبونه‌وه‌ له‌ (دار النوة) له‌ ته‌نیشته‌ که‌عه‌وه‌، وه‌به‌ نه‌هینی بریاری کوشتنی پیغه‌مبه‌ریان دا تاده‌رنه‌چووه‌، به‌م په‌نگه‌ له‌ هه‌رتیره‌یه‌ک گه‌نجیکی شیر به‌ده‌ست ده‌وری ماله‌کی بده‌ن، که‌هاته‌ ده‌ری به‌ هه‌موویان بی. کورژ تا خوینه‌کی بلاو

بېټه وه به ناو هم مو تيره کانا. نه و حله به خوین پازی نه بن، وه به نیجگاری
پزگامان نه بن له دهستی.

پنځه مېر له لایه ن خواوه ناگدار کړا به م بریاره خویناوی په په ناپه تی
(واذ یکر بک الذین کفروا لیبتوک او یقتلک او یخرجوک ویمکرون ویمکر الله، والله خیر
الماکرین) په عنی کاتیک که بی برواکان به دیسی و خرابه یان له گال
نه کردیت که چه پست که ن بیان بتکوژن. یا له مه ککه دهرت که ن، وه
نه وان به دیسی خویان نه که ن، وه خواش توله یان نه داته وه.

به هاتنه خواره وه پی شم ناپه ته پنځه مېر که وته خوی، وه بریاری دا به
کوچکردن له شوی ناینده دا، هه روه ک که وره کانی قوربه یشیش بریاریان دابو
که هه رله و شوه دا دهوری مالی پنځه مېر ﷺ بگرن بؤ کوشتنی له کاتیکا که
دپته دهره وه. پنځه مېر مه سه له که ی زور به نه پتی گرت، وه له قرچې
نیوه رؤدا چوبو مالی نه بو به کر و فهرمووی کئ له م ژوره دایه بابچینه
دهره وه، نه بو به کر فهرمووی هه ردووکچه که ی خومن، چی بسوه نسی
پنځه مېری خوا ؟ خوا رتی دام به کوچ کردن بؤ مه دینه، نه بو به کر داوی
لیکود که له خزمه تیا بی، فهرمووی باشه، پنځه مېر نه بو به کر پیکه و تن
له سه به رنامه ی دهرچونه که یان، نجا پنځه مېر ﷺ که رایه وه بؤ مالی خویان،
نیواری که تاریک داهات شیر به دهسته کان هاتن دهوری مالی پنځه مېریان
گرت، نجا بابزانین پنځه مېر ﷺ بؤ نه و سئ شوه ی که له نه شک و ته که دا
نه مینیته وه چه د فیدایی به کی دانا، وه کی ی هه لېژارد بؤ نه و فیداکاریانه ی
که نه بن بکری.

پنځه مېر چوار فیدایی هه لېژارد هه ریه که ی بؤ کارنکی گرنګ، به که م
(امامی علی) که نه و شوه له جیگا که ی پنځه مېر ا بنوی به نوینه کانی
پنځه مېر ﷺ، دوهم (عبدالله کوری نه بو بکر) که له مه ککه بمینیته وه
بؤ جوست و جو و دهنگ و باس و هرگرتن، تابه شو نه و دهنگ و باسه
بیانه وه بؤ پنځه مېر ﷺ له نه شک و ته که، سینه م (نه سمانی کچی نه بو بکر)،
که له ته مانی دوازه سالیدا بووه، که نیوه شو له گال عبدالله ی بریادا نان
و ناویان بؤ ببه ن، عافری کوری فوهریر که شوانی نه بو به کر بوو - که به شو
گوشت و شیریان بؤ به ریت، له پاشا رانه که ی بینن به سه ر پینګا که دا تاشوین
پن کان کویر بکاته وه.

نه و شوه ی که پنځه مېر ﷺ نه بو یست دهرچن له مه ککه، قوربه یشیه کان به
شیری پوته وه دهوری مالی پنځه مېریان گرت بؤ نه و ی که هاته دهری به
هموویان بی کوژن، نه و شوه پنځه مېر هه رله نیواره وه امامی علی له
جیگا که ی خوی نواند، قوربه یشیه کان هه رچه نده له درزی دهرگاهه ته ماشای
جیگا که ی پنځه مېریان نه کرد - که وا به کینکی تیا نوستوه - دلنیا نه بوون

که پیغمبر له جیگا که ی خوی دهرنه چووه. له نیوه شه ودا پیغمبر هاته دهره وه بی نه وه ی که که س بی بین. وه بووی کرده مالی نه بو به کر. وه دووبه دوو رویان کرده نه شکو تی (نور) - که دور له ینگا. وه له خوار شاری مه که که وه به - بیانی که زانرا پیغمبر و نه بو به کر دهرچوون. بی برواکانی مه که که بلاو بوونه وه بناوشارا. هیندیکیان چوونه مالی پیغمبر ﷺ. له (امام علی) یان پرسى کوا محمدو ابو بکر؟ فرموی نازانم. نه بوو جهل چووه مالی نه بوو به کر له نه سمانه ی کچی نه بو بکری پرسى: کوا باوکت ومحمد؟ ووتى نازانم. وتى درو نه کیت. که له گهل شه پارلله یه کی پیا مالی گواره که ی له گوئ په پری. وه هرچند له گهل خه ریک بوو به ک ووتی له دم نه هاته دهری. سن شه وه و نه شکو ته تنگدا مانه وه. که جی قاج. راکیشانیان نه بوو. قو په پیشه کان به لئنی سد خوشتریان دا به و که سه که بیان دوزینه وه. له بهر نه وه زه لام له هه موو لایه که وه دهرچوون بو دوزینه وه یان.

نه وانه ی که شوین پی یان هه لئه گرت. وه پسپوربوون له دوزینه وه ی شوین پی دا. هه موویان کوز کردنه وه. تا بگه پین به شوین جی پی کانیا نا. نه وانه هه مویان ده ستیان کرد به گه ران. وه پوین تا گه یشتنه به رده می نه شکو ته که. له و کاته دا نه بوو به کر بو پاراستنی پیغمبر ﷺ خوی نه نویسنی به پیغمبر وه. نه لئ: نه گه ر من بکوژیم تاقه زه لایمیک نه کوژئی. به لام گه ر تو بکوژیت گه لیک له ناو شه جی. پیغمبر ﷺ به دلکی به هیز وه ک پولا. بروایه کی بی هاو تا وه. نه چرپینی به گوچکه یا نه فرموی (لا تحزن ان الله معنا) واته غم مه خه خوا مان له گه له.

دوای سنی پوژ گه ران و سوپانه وه به دوویان. نیتربن هیوا مان له دوزینه وه یان وه بلا وه یان لی کرد. ننجا پیغمبر ﷺ و نه بو به کر هاتنه دهره وه له نه شکو ته که. وه به پی ی نه خشه یه ک که له گهل عبدالله ی کوری (اریط) دا کردبو یان له وه پیش. عبدا لله به خوی و دوو وولاخه وه ونیستابوو چاوه پوانی نه کردن.

له سه ره تای مانگی ره بیع الاول. له پیکه وتی مانگی حوزه یرانی سالی (۶۲۲ز) پیغمبر ﷺ و نه بو به کر له مه که دهرچوون. وه به (۸) هشت قوناغی دورودریژ گه یشتنه مه دینه. زور که س له پیاو ماقولانی شاری مه دینه. هاتبوون به پیری یه وه. به گاورو جوله که و موسلمان وه. له ماوه یه کی که مدا مزگوت و خانووی خوی دروست کرد. وه هرچی گه وره و سه ر کوماری مدینه بوو - که ساله های سال بوو له یه ک زویربوو بوون - هه مووی ناشت کردنه وه. وه دوژمنایه تی کینه یی کونی له ناویان هه لگرت. وه ده سنی هه ریه کیک له مه که یی به کانی خسته ناو ده سنی به کیک له مه دینه یی به کانه وه. وه پشتینی برایه تی پنبه ستن. وه بانگ دانرا. وه پینج

فه رزه (بلان) بانگی ئەدا لە سەر بانی مزگەوت. وە بە کە بە کە خەلق ئە هاتن و
 موسلمان ئە بوون. وە ئە حکامی دین دەستی کرد بە هاتنە خوارەوه. وە (قەلە)
 لە (بیت المقدس) دوه بوو بە کە عەبە. وە مە ککە گیرا. وە قورەیش موسلمان بوون.
 وە ئیسلامەتی بلاو بوو وە بە هەموو عەرەبستانا. وە پێغه مەبر ﷺ لە سەر بانی
 کە عەبە وە پووبە پووی ئە و دار الندوہیە وێستا کە هەشت ساڵ لەوہ پیش بپاری
 کوشننی پێغه مەریان تیا دابوو. وە پووی کردە مە ککەیی بە کان و ئازادی
 کردن.

لە ماوہی ئەم دە سالی مە دینە یەدا پێغه مەبر دینکی عالەمی و یاسا و
 شەرعیە تیکی ئیسلامی و حکومە تیکی دامە زرا ند لە عەرەبستانا. کە ئە مانە
 ھەریە کێکیان موعجیزە بە کە بۆ خۆی.

دوای ئەمە ساڵ بە دوای سالا هات. وە مانگی (محرم) بە ک لە دوایە ک
 هاتوو چوو. دەمی بە خۆشی و دەمی بە ناخۆشی. دەمی بە هات دەمی بە
 نە هات. دەمی موسلمانانی ئە بیننی لە گەورەیی و بەرزی و دەمی لە پەستی و
 زە بوونی دا. دەمی لە نوستن دەمی لە بێداری دا. بە لام - الحمد لله - ھەر گیز بە
 مردوویی نای بینن. و لەم چەند سالە ی دوای یەدا موسلمانان بە قسە
 بێدار بونە تەوہ. خوای بگردایە بە کردەوہش بێدار ببونایە تەوہ. وە
 شان بە شانی دەو لە تان بوستانایە. خوا بی کات.

خوا بە تاقە چرایە ک کە لە ھەموو دنیا دا مابیتەوہ. چرای ئیسلام و نوری
 قورئانە. خوا بە ئەم چرایە ئە گەر خوانە خواستە بکوژیتەوہ. دنیا ئە بی بە
 تاریکستان و کافرستان. ناوی خوا لە جیھانا نامینی. خوا بە (مجدد) یک بنیرە
 بۆ دینە کە ی خۆت کە تازە ی بکاتەوہ. وە ئەم سە گ و گورگانە کە ئە یانە و ئ
 پێشە ی دەربینن لە بالیان بە دە ی. وە خو یان بە خو یان قریکە. وە ک تانیستا
 کردو تە. خوا بە ھەمیکە. خوا بە دەروویە ک.

دوور که و تنه وه له دین

نه ی موسلمانینه !

دهستور باوی خواجه له دنیا به دا: هر که سیک یا هر که لیک دهستی دایه بڼی دینی، وه له فەرموده ی خواو پیغه مبه رڼه دوور که و ته وه. خوا تووشی به لاو (مسیه) تی نه کات بۆ نه وه ی بترسن و بگه پته وه وه تهویه بکات وه له خوا بیار پته وه. شاهد له سهر نه م قسه یه قورخانه که له سورده ی (شعراف) دا نه فەرمووی: (وما ارسلنا فی قریه من نذیر الا اخذنا اهلها بالابساء والنساء لعلمهم یضرعون) واته هر پیغه مبه ریکمان نار د بیته سهر میلیه تیک، نه گهر بر وایان نه میتابن. نه میلیه ته مان دوو چاری به لاو مصیبه کرد وه. تا بترسن و بهو بکه نه خوا، وه بیار پته وه و بینه وه سهر ری ی راست.

هه روا له سورده ی (نه نعم) دا نه فەرمووی (ولقد ارسلنا الی امم من قبلك فآخذناهم بالابساء والنساء لعلمهم یضرعون) واته ئیمه پیغه مبه رانمان نار د بۆ سهر گه لانی پشوو. تا بر وای بترسن و خوا به رستن به لام بڼی نه مری خواو پیغه مبه رانیان کرد، ئیمه ش به به لاو مصیبه گرفتار مان کردن، بۆ نه وه ی بترسن و به شیمان بینه وه، تا خوا به لاکه یان له سهر مه لگرین. وه کو نه فەرمووی (فلو لا اذ حاجهم بأبسا تضرعوا) واته وه ختی که به لاو مسیبه تی ئیمه یان توش نه بڼی بۆچی تهویه ناکه ن و به شیمان نابنه وه؟ تا ئیمه ش به لاو مصیبه ته که یان له سهر مه لگرین.

نه م دهستوری خواجه، وه که دهستوری ناوخومان وایه له دنیا دا، چون باو کیک که کوریکسی تاقانه ی بیی و غه له تیک بکات. باو که که نه سیحه تی نه کات که نه کاره جاریکسی تر نه کاته وه، وه نه گهر هاتو کردیه وه. باو که که لی ته دات. وه تا زۆرتری بکاته وه باو که که خراپتری لی ته داته وه. خواش ده ر حق به بده ی خوی وایه. به لکو خوا سه ده زار جار له و باو که به ره حم تره. ده ر حق به بده کانی خوی.

نه ی موسلمانینه ! وه که چون هه می شه له رادیو نه بییستین وه له و رۆژنامه کانا نه یان خوینینه وه. سال نیه له چه ند لایه که وه له سهر زه وی. بومه له رزه ی زۆر به میز و به ته وژم پوهونه دات. وه به ه زاران مال ویزان نه کات. وه به ه زاران موقوف نه کوژی و نه یانکا به ژیر خاکه وه. یابه باران و لافاو هه زاران مال ناو نه ییا و ناده می نه خنکی و بریندار نه بڼی. وه هه زاران خیزان بی

مال و حال نه مینیتته وه. یابه بای به میزو و گیزه لوکه شاران و دیهاتان ویران نه کات. وهه زاران که س بریندار و مال ویران نه بن. نه وه شاری (نه غادیر) له جه زائیر که چهند سالیکی له مه و پیش له یه ک ده قیقه دا به بومه له رزه غه وریوو. وه چوو به ناخی زه ویدا. نه وه چین که چهند سالی له مه و پیش گه وره ترین بومه له رزه ی تیا بوو. وه شاری (تانه شاران) -شاریکی پیشه سازی یه- ویران بوو. وه ملیونیک ناده می تیا کوژرا. وه بوون به ژیر خانوو کارگه ی گه وره گه وره وه. وه میزی نه و بومه له رزه یه بانزه هه زار جار له (قبله) زه ره که ی میروشیمه له ژاپون به میزتر بوو. که (قبله) میروشیمه به قه د بیست هه زار تن ماده ی (تی. این. تی) به میز بووه. نه وه تورکیا که له ماوه ی نه م بیست و سی ساله دا هه شت نو ده جار بومه له رزه ی زور به میزی تیا بوو. وه هه موو جاریک هه زاران کوژراو و بریندارو مال ویرانیان بووه.

زور دورنه روین نه وه نه م گرانی یه ی که وا خیره تیکی ره شی هه لداوه به سه ره هه موو عاله ما. وه ژیانی تال کردوه. وه نرخه هه موو شتیکی روژ به روژ سه ره که وئ. له گه ل ده پانزه سال له مه و پیشا یه ک به چل و یه ک به په نجا زیادی کردوه.

خو نه م نه خوشی یه ی که وا بلاویوته وه له ناوماننا. هه ره که سیک تو ته ماشای نه که بیت یا نه خوشی زه ختی هه یه. یانه خوشی شه کری هه یه. یانه خوشی دلی هه یه. یان نه خوشی (ره بوو) ی هه یه. یان دوچاری نه خوشی سه ره تانه. یا قورحه ی معده یه. یاشه له له. نه مانه هه مووی ئینزاریکی خوان بو نه م عاله مه ی که وا خال و گومرا بوون. سا به لکو ته ویه بکه ن و بگه رینه وه. وه له خوا بلائینه وه که عه فومان بکات و ده رگای ره حمه تی خویمان لی بکاته وه.

نه گه ره میله تیک خال گومرا نه بووه. بو چی له بازارو سه رجاده کان به هه زاران جینو نه دریت به دین بن نه وه ی یه کتیک له سه ری هه لبداتی. یا بوچی کوپان جلی کچان له به ره نه که ن و کچان به رگی کوپان نه پویشن؟ ئیستا به داخه وه کوپان وه که کچان خویمان ئارایش نه دن. وه پیرج و نه گریجه نه میلته وه.

یابوچی ژنی موسلمان. که باوکی موسلمان و میزدی موسلمان و. براهی موسلمان. که چی خوی به سوراوو سپاوه وه. وه به سه رو سنگی روت و قول و لنگی رووته وه نه سوپیتته وه به سه رجاده و ناوبازار. بو میزده موسلمانه که ی. یابرا موسلمانه که ی. یا باوکه موسلمانه که ی مه نی ناکات. یا بو پای عام قسه ناکات. وه استنکاری نه م نه حواله ناکات!!!

له مانه له هه مووی خراپتر نه وده که مرو بن دینه کانمان له علیه قورشان نه دوون. وه نه لین: ئارای قورشان هه مووی پیچه وانه ی مکتشفاتی علمی

ئەمۇيە، لە كاتىنكا كە ھەرچى (مكتشفاتى علمى) ئەمۇ ھەيە، قورئان ھەزارو
 سى سەد سالى ئەمە وپىنىش باسى كىردوۋە، ۋەك لە تەفسىرى خال ھىمى
 يەكە ما باسما كىردوۋە، كە ئەمە گەرەتەن مەجىزە قورئانە كە ئەمۇ
 دەرەكە وتوۋە، ۋە ئەبوۋ بىن دىنەكانمان ھەموو بىرۋايان بىنايە، ۋە بىگە پانايە تەۋە.
 ئەي مۇسلىمانىنە! ئەمانەي كە باسما كىرد ھىندىكىن لە ئادابى
 ئەروپايىيەكان كە ئىمە لە وانمان ۋە رىگرتوۋە، ۋە چاۋيان لى ئەكەين، وتقليدى
 يان ئەكەين ۋە ئەخلاقە جوانەكانى ئىسلام مان ھەرامۇش كىردوۋە، بۇيە خواش
 دوۋچارى ئەم ھەموو تەنگانەنى كىردوۋىن.
 ئەي مۇسلىمانىنە! زۆر لە تەنگانە دىن، باھەموۋلە گوناھى خۇمان تۆبە
 بىكەين، ۋە يارمەتى دىنەكە مان بىدەين، ۋە ئامۇزگارى مال و منالەكانمان بىكەين،
 سا بەلكو خوا پەھممان پى بىكات، ۋە لەم تەنگانە پىزگارمان بىكات.
 خوايە ئىمە عەبدىكى پوۋرەش و گوناھبارىن، خوايە تەۋبە و پەشىمانىن،
 خوايە تۆش بە لوتف و مېھرەبانى خۇت لىمان خۇش بىبە، ۋە چاۋمان لى
 بېۋشە، ۋە ھىدايە تمان بىدە بۇ پىگاي راستى ئىسلام، ۋە تەنگانەنى پۇزگارمان
 لەسەر ھەل بىگرە.

قورئان

نه ی مسلمانینه !

خو له ته عریفی قورئانا نه فہرموئ (لو انزلنا هذا القرآن علی جیل لرأیہ خاشعا متصدعا من خشية الله) یہ عنی نه گہر قورئانمان بنار دایہ ته خواره وه بق کئیوکی گہ وړه ی سخت، وه نه وکئیوه وهک ئاده می تن گہ یشتنی بیوایه، بن گومان له ترسی خوا، وه له ترسی نه وه ره شه و گوره شانہ ی که له قورئانا هن نه و کئیوه پارچه پارچه نه بوو، به لام ئاده می به م هه موو زه بوونی یه وه که هه یه، نه لئی ته ترسن و نه گوئی ته داتی به لکو می واش هه یه که خرابه ی لئ نه گری.

قورئان پوخته و پالوئ هه موو ناینه کانی پینشووه، وه تو مارئکی پاک و ته میزه بؤ نه وه موو ناموزگاری یه جوانانه ی که پیغه مبه رانی پینشو به رودوا پینشکه شیان کردووه به کو مئی ئاده می له به ره به یانی میژووه وه تانه مړو. قورئان کوزگایه کی زور گه وړه و پیروزه بؤ نه وه موو پهنده به رزانه ی که له هه زاران ساله وه دراوه به گوچکه ی ئاده می دا له لاین نوح و ئیبراهیم و موساو عیسا وه.

قورئان کورته ی هه موو سه ول و ته قه لای پیغه مبه ران و پیاوچا کانی جیهانه، له گه ل تا قی کردنه وه به راوردی هه زاران سالی ئاده می، که پینشکه شی نه کات به موسلمانان بؤ نه وه ی بی به تویشووی رتکای دورو دریژئ قیامه تیان.

قورئان ناموزگارئکی دلسوزه وهک خه تیپئکی گویا، وابه سه ر مینه ری خیتاباته وه، هه میسه هاوار نه کات موسلمانان که نه م نپشه، باشه بیکن و نه وه خرابه، مه یکن، نه وه دؤستانه و نه وه دوژمنانه، نه وه جی مه ترسی یه ناگاتان لئ ی بن و خوتانی بؤ ناماده بکن.

قورئان نامه یه کی ئاسمانی یه، هاتوته خواره وه له لای خواوه، بؤ سه ر دل و دهرونی پیغه مبه ری ئیسلام، به هؤی جویرائیلی نه مینه وه، بؤ راگه یاندنی به هه موو ئاده می سه رزه وی، به ره ش و سپی و، سووو زهردی یه وه، وهک خوا خؤی نه فہرموئ (تبارک الذي نزل الفرقان علی عبده لیکن للعالمین نذیر) یہ عنی به رزوگه وړه یه نه و خوابه که قورئانی نار دوته خواره وه بؤ به نده ی

خوځی که پښه مېره. تا بېنې به ترستېنېرېو هه موو ناماده یې سر زه وېی. له هه موو چه رځنیکا، وه له هه مووشوینیکا تا پوړی قیامت.

قورنات نامه یه کی دینی و، کومه لایه تی و، نابووری و میژوویی و، په وشت و خوویی و، زانیاری و، سیاسیه، دستورو باوی خوا نیشان شه دات له دین و دنیا دا، وه هوی پېشکه وتن و، پاشکه وتن و، مردن و، زیندووبونه وه ی گه لان پېش چار نه خات، له بهرته وه قورنات له زور کونه وه به هه موو زبانیکی زیندو تفسیرو ته رجه مه کراوه، وه عالم به هره ی لښ وهرته گرن و نیستفاده ی لښ نه کهن.

له پوړتیکه وه که قورنات هاتوته خواره وه، موسلمانان به دست و به دم گرتویانه، وه له گه لیا خریکن، وه به سده ها ته فسیریان لښوسیوه و ته رجه مه یان کردووه، وه به هزاران کتیبیان نویسیوه ته وه به خه تی زور جوان، وه به بویه و زهرکه فت کاری نارایش دراوه، جگه له وه ی که به هه موو زبانیکی ته رجه مه کراوه، وه هیچ مه کته به یه که نه ماوه له دنیا که شه مېو ته رجه مه ی قورناتی تیا نه بې.

به لښ قورنات شه وه تی هاتوته خواره وه عالمه یکی خستوته گه پ. وه ده رگای زانین و زانیاری کردوته وه له هه موو دنیا، وه بې زانینی قورنات هه زاران هه زار ته تلیف کراوه و علم دانراوه له لایه ن عوله ما ی نیسلامه وه، خوا جه زایان بداته وه، وه شه مړو (مکتبه ی وا هیه له (مه ککه) و (مدینه) و پایته ختی حکومتی نیسلامی، که به ملیون کتیبیان تیا هه لچنراوه به رهنګنیک شینسان که شه چیته ناو شه مه کته بانه، وه شه بېنې وا به مه لایین کتیب نوسراوه و هه لچنراوه له ته فسیری قورنات و، علومی قورنات و، شه سراری قورناتا، بې اختیار سامی لښ نه نیشی، وه به ناچار ی سهری شهرم و حه یا دانه وینې به رانېر به گه وره یی قورنات.

هر له بهر شه تین و ته ورمی قورنانه یه له دل و ده روونی موسلمانانا، که سیاسی یه کانی پوړه لات و پوړاوا، له زور کونه وه، به هه موو میژو توانای خوځانه وه شه چنګن له گه ل قورناتا، چ به چه ک و چ به پاره چ به فوفیل، وه شه یانه و شه تاقه چرایه بکوړتینه وه له دل و ده روونی موسلمانانا، تابه تاریکی بمینینه وه وه هر چنکیان هیه لښان بدن.

نابین هر دزیک که بیه و شه به شه مالنیک بېرې له پېشه وه چراکانی شه کورنیتنه وه، وه تلی کاره باکای شه بېرې، شینجا به شاره زووی خوځی تالانی نه کات و گه سکی لښ نه دات.

شه کرده وه ی پوړتاوایی و پوړه لاتنیه کانه له زور کونه وه، که ده سستی دزی و ناپاکیان دریز کردووه بې ولاتی موسلمانان، وه هر چنکیان چنګ که و شه بدن و کیشه ی لښ نه کهن، ته نانه له کتیه ده ستنوسه کانیشیان.

ئەمرو پايتەختنىڭ نىيە لى يۇڭ ھەلات و يۇڭشاۋادا، ۋەك (لەندەن) و (بەرلین) و (پارىس) و (رۇما) و (بەكین) كە يەككى ھەفتا ھەزار و سەد ھەزار كىتیبى دەست نووسى ئىسلامى تىيا نەبى ئىستاش ئو قىسەيەى كە سەرەك ۋەزىرى ئىنگلىز (گلاستون) كىرۋوئەتى لە مجلس عمومى بەرىتانىادا، ۋە لە ئاخىر و ئۆخىرى سەدەى نۆزدە ھەروا دەنگ ئەداتە ۋە لە گۆچكەى ھەموو مۇسلماننىكى بە غىرەتا، كە بە ھەموو بىن ھەيائى و بىن شەرمى يەكە ۋە ۋوتوبەتى: كۆسپى ھەرە گەرەمان لە ۋولاتى ئىسلاما كە نايەلى بىمىنىنە ۋە و جى گىر بىبىن - دۈۋشتە:

يەكەم قورئان، دۈۋەم كەعبە، ۋە نەبى ئەم دۈۋشتە ھەلگىرىن و نەھىلرىن، بە ھەر نرختىك بى.

بەلى ئىستعمار، بە قورئاننى ناۋى، چۈنكە قورئان ۋەك شاخەكانى قەندىل و پىرە مەگرون، لەبەر سىلاۋى ئەۋانا و ئىستائە، ۋە ھەموو لاپەرە يەككى قورئان شىرىنقى مەردىي و نەبەردىن، ئەياندە لە مۇسلمانان، ۋە جەلە و گىرىيان ئەكات لە دۆستايەتى ھۆكۈماتى ئىستعمارىي و تىكەلى لەگەل بىن بىۋايانا، ئەفەرمۇئ: (يا ايها الذين امنوا لاتخذوا بظان من دونكم لاءلنكم خيالا) يەنى ئەى ئەۋكە سەنەى كە بىرواتان مەنناۋە، دۆستايەتى مەگىر لەگەل ئەۋانەى كە ھادىتقان نىن، چۈنكە ئىفسادى ئەخلاققان ئەكەن.

ۋە ئەفەرمۇئ: (لا تخذ قوما يؤمنون با لله واليوم الآخر يوادون من حاد الله ورسوله ولو كانوا آباءهم او ابناهم او اخوانهم او عشيرتهم) يەنى ئەى پىغەمبەرى خوا، تۆ بەككىك نادۇزىتە ۋە كە ايمان و باۋەرى بە خوا و پۇڭى قىامت بىنى و بىچى دۆستايەتى بگىرىن لەگەل دوشمەننى خوا پىغەمبەرا با ئەۋ دوشمەننەش باۋكەيان بىن يان كورىيان بىن يان بىرايان بىن ياخزمىيان بىن.

نۆر دەمىكە ئەۋروپا بەۋى (مىشر) ەكانىيە ۋە خەرىكەن كە ۋەرمان بگىرىن لە دىنەكەمان، تا ئىستائەيان تۋانى ۋە، بەلام ئەمە ھەفتا ھەشتا سالىكە دەستيان كىرۋوۋە بە تىك دانى بىرو باۋەرى ھەندى لە گەنجەكانەمان، ئەخاۋە ئەۋانەى كە لە (جامعات) ى دەرەۋە ئەخوئىن، ۋە دەستەيەكەيان دروست كىرۋوۋە لە پۇلە و جگەر گۆشەى مۇسلمانان كە نۆر بىن ئاگان لە قورئان و لە سەقافەتى قورئان، ۋە كىرۋوشىيان بە دارەدەستى خۇيان، بەلام خەيالىيان خاۋە، چىرايك كە خوا ھەلى گىرسەندى، بە فۋوى دەمى ئەم و ئەۋ ناكۆزىتە ۋە، خوا خۇى لەسۈرەى (تەۋبە) دا ئەفەرمۇئ: (يريدون لطفوا نور الله بافواهم، ويباى الله الا ان يتم نوره ولو كره الكافرون) يەنى بىن بىرواكان ئەيانەۋى نۈورى خوا - كە قورئانە - بە فۋوى دەمىيان بىكۆزىننە ۋە، ۋە خوا نۈورى

خوی ته واو نه کات، وه نه یکه به ننی به پله و پایه ی خوی، با بڼې بېروایانیش
پنې یان ناخوش بڼې.

دیني ئیسلام دیني خواجه، نه بڼې هر بېمینې، (مصطفی کمال) که یو و به
(رئیس جمهوري) تورکیا، خه لافه تی ئیسلامی مه لگرت، وه حکومه نه که ی
له حکومه تنکی ئیسلامی به وه کرد به حکومه تنکی لادیني، وه حروفی عه ره بی
کرد به حروفی لاتیني، جاران که موسلمانان له راسته وه بڼو چه پ نه یان
نووې، نه و کردی به نووسین له چه په وه بڼو راست وه ک نووسیني ئینگلیزی،
به لام له پاش چند سالتیک که (مصطفی کمال) نه ما، دیني ئیسلام له تورکیا
چووه وه دڅو جاران، به لکو ئیستا گه لن گه لن له جاران به هیز تره
والحمد لله.

نهی موسلمانینه! ناگاتان له نه خلاقې مناله کانتان بڼې، چ کورچ کچ،
ناموزگاریان بکن، پئی ی دین یان نیشان بدهن، به منالی نه گه ر ماموستاتان
بڼو پاکرتوون دهرسی قورنایان پنې بلین.
خوا ناگاداریی خومان و بیروباوه پمان بکات، سه رمان لی تیک نه دات و
ناخر شه پمان نه کات.

درؤ

نه ی مسلمانینه

گوناح له ناو ئاده می دا ئیجگار زوره، وه گه لئ جوری هیه. به لام هیجیان نابین به درؤ، وه هیجیان به قه درؤ پیس و ناشیرین، وه نه نگ و شوره یی نین. ئینسانی درؤزن له ناو کومه له ی به رزا زور زور سووک و پيسواو بئ نرخه. ته نانه له ناو مال و منالی خوشیا بئ حورمه ته.

ئه م هه موو گونا هانه ی که هه ن میندیکیان له ئاینیکن حه رام و له ئاینیکی ترا حه رام نین. یا شتیک له ناو کومه له و گه لیکه نه نگ و به دناوی به. که چی له ناو گه لیکه ترا وانی به. به لام درؤ له هه موو ئاینیکا وه له ناو هه موو کومه ل و گه لیکه ناشیرین و نه نگ و شووره یی و به دناوی به.

له به رنه وه زانایانی په وشت و خو (علمای اخلاق) له قائمه ی گونا هانا. درؤیان له سهری سهره وه داناوه. وه به یه که مین شتی پیس و ناشیرین بیان داوه ته قه له م. چونکه درؤ کانگاو سه رچاوه ی هه موو خراپی و گونا هیکه. وه مایه ی هه موو ئاژاوه و ناکۆکی به که. جگه له وه که نیشانه ی نامهردی به. به کیک تۆزیک مه ردیی تیا بئ درؤناکات.

باوه ر ناکه م به کیک بئ له جیهانا که دوو چاری زه ره رو زیانی درؤ نه بوو بئ. وه درؤ - وه که مار- پیوه ی نه دابئ.

ئیمه نه گه ر به چاویکی و وردیوونه وه ته ماشا بکه ین. تنی نه گه ین که ئه م هه موو ئاژاوه و ناکۆکی به ی که له ناوا هیه. هه مووی مایه ی درؤیه. نه گه ر درؤ نه بوایه هه موو لایه که به ناشتی و ئاسایش دا نه نیشن. وه کهس له کهس زویر و دلگیر نه نه بوو.

هه ر درؤیه که باوه ری له ناو خه لقا نه هیشتوه. وه کهس باوه ری به کهس نه ماوه.

هه ر درؤیه که فروفیللی بلاو کردۆته وه. وه دلی خه لقی له یه کتر زویر کردوه. وه هه موو که سیک له یه که پچپیوه.

هه ر درؤیه ئیشیکی وای کردوه که هه یج که سیک به هه یج کهس باوه ر نه کات و بشتی بئ نه بستی.

هه ر کومه ل و گه لیک که درؤ له ناویا بلاو بووه وه. نه و گه له ئه بئ نه مینئ. و له ناو بچئ. نه و گه له وه که گه لی (عاد) و (مخرد) ی لئ دی که خوا کردنی به وانه ی

يۇزگار. بە ۋەنگىكى وا كە بەردى بناغى دىوار و تەپۈلكەى خانوى
بوخواويشيان نەماوہ.

گەلىك چۈن ئەمىنى وپايە دار ئەبى كە ھىچ كەسىكى باوهرى بەھىچ
كەسىكى نەبى. وەھىچ زەلامىكى لە ھىچ زەلامىكى دلتيا نەبى. وەھىچ
كەسىكى لە سەرو مال و ناموسى خۇى ئەمىن نەبى.

كۆمەلىك چۈن ئەمىنى، ئەۋەندە دېۋزىن بى، بە دىمەن بە دەمتەۋە پىن
بەكەن و كەچى لە دلا جۇرىكى تىرىن.

گەلىك چۈن پايە دار ئەبى كە دل و زمانى ۋەك يەك نەبى. كۆمەلىك چۈن
بەرقەرار ئەبى كە قەسى ۋەك شەكر و مەپەسى ۋەك زەھرى مار ۋابى.

لەبەر ئەمانى كە وتمان قورشان ناۋى درۋ بەشتىكى زۇر زۇر خراب و
ناشېرىن ئەبات. ۋەئەفرموى (ثما يفرى الكذب الذين لا يؤمنون بايات الله) واتا
يەكەنك درۋ ئەكات كە ئيمان و باوهرى بە خوا نەبى، بەلام كە يەكەنك
باوهرى بە خوا بوو. باوهرەكەى ئەيگىرپتەۋە لە درۋكردن. ۋەلە ترسى خوا
ھەرگىز ناۋىرىن درۋىكات، چۈنكە ئەزانى خوا ئاگائى لەھەموو قەسە و گوفت
ۋگۈيەكىتى. بەلام ئەۋانەى كە باوهرىيان بە خوانىيە، ھەياناكەن نەلە خوا و
نەلە بەندەى خوا. بەلكو بە درۋىايى عومرىان درۋ ئەكەن و بەدرۋ ئەكەنەۋە.
كەچى جارىك تەرىق نابنەۋە.

پىغەمبەر (ثەفرموى) (يطيع المؤمن على كل خلق الا الخيانة والكذب) واتە
ئەگونجى موسلمان ھەموو جۈرە خولقنىكى خرابى بى، بەلام ھەرگىز
ناگونجى (خيانە) و درۋى بى. يەنى خيانەت و درۋ ھەرگىز لەگەل
ايمان و باوهرى كۆنابىتەۋە.

دووبارە پىغەمبەر (ثەفرموى) (اية المنافق ثلاث، اذا حدث كذب، واذا وعد
خلف، واذا اؤتمن خان) واتە نىشانەى منافق و ناپاك سى شتە، يەكەم كە
قەسى كرد درۋىكات، دوۋەم كە بەلئىنى دا بەلئىنەكەى نەباتە سەر،
سنىھەم كە سپاردەيەكت لەلا دانا خيانەتى لى بكات.

پىاۋى درۋزىن ھەر لە دنيا دا خوا تۆلەى لى ئەستىنى. بەم ۋەنگە سوک و
بىن نموودى ئەكات لە بەر چاۋى ھەموو كەسىك، تەنانتە لەبەر چاۋى مال و
منالى خوشى. ۋەقەسە راستەكانىشى ھەموو كەس بە درۋى ئەزانى، ئەۋجەلە.
لە ھەر ئىش و كارىكا بى، سەرناكەۋى، بەلام پىاۋى راست گۆ. ھەموو كەسىك
باوهرى پىن ئەكات. ۋەقەسى ۋەك سەنەد ۋايە. پىششىنان ۋوتويانە: (راست
گۆ شەرىكى دەۋلەمەندە) چۈنكە ھەموو كەس باوهرى پىن ئەكات، بەلام
درۋزىن كوپى خۇى باوهرى پىن ناكات.

قورئان زور باسی درؤ ئەکات، وەبەسەر و گویلاکی درؤزندا دائەمالی، وە لە ٣١١ ئایە تا ناوی درؤ ئەبات بەرەنگینکی وا مەردوم ناوچەوانی لێ گرزگا و دلی لێ تیکەل بێ.

مەروەک گلۆپینکی سور که مەلکرا لە شوینیک نیشانە ی خەتەرە، ئەم (٣١١) جارەش که لە قورئانا ناوی درؤ براوە، مەموو جارینکی وەک گلۆپینکی سوور وایە که نیشانە ی خەتەرە، بۆ ئەوەیە تا مەردوم خراپە ی درؤی لە بیر نەچیتە وە. وە لە مەموو لاپەرە یەکی قورئانا تووشی ئایە تینکی وایبێ، تا بزانی که شتینکی زۆر خراپ و خەتەر ناکە.

بۆ نمونە قورئان لە شوینیکا ئەفەرموی (ویل للمکذبین) واتا وای بفر درؤزنان، لە شوینیک تێرا ئەفەرموی (ولا تطع الکاذبین) لە شوینیک تێرا ئەفەرموی (وذرني والمکذبین) لە ئایە تینکی تێرا ئەفەرموی (والله يشهد ان المنافقين لکاذبون) لە ئایە تینکی تێرا ئەفەرموی (سماعون للکذب اکالون للسحت) لە ئایە تینکی تێرا ئەفەرموی (لا یسمعون فیها لغوا ولا کذبا) لە ئایە تینکی تێرا ئەفەرموی (انا قد اوحی الینا ان العذاب علی من کذب وتولی) لە ئایە تینکی تێرا ئەفەرموی (کذبت قبلهم قوم نوح) لە ئایە تینکی تێرا ئەفەرموی (ان کل الاکذب الرسل فحق عقاب) هەروا لە مەموو لاپەرە یەکا ئایە تینکی وائەفەرموی تالەدوایی دا ئەفەرموی (ثم نبهله فنجعل لعنة الله علی الکاذبین) واتە (لعنە یی) خوا لە مەردومی درؤزندا بێ.

لە خوا داوا ئەکەین که بمان پارێزی لە درؤ، وە ئەم دەردە پێسە مەلگرنی لە ناوماندا، تا مەموو لایەک وەک برادەرست بکەینە ملی یەک، وە بە خوێشی و براییەتی و ناشتی بژین.

کردو کۆشی

ئەي موسلمانينه !

ههچ شتيك لای خوا به قەد ئيشكردن و هەولدان گرنگ نى بە لە ژيانى ئادەمىدا، پيغه مەبر (ئەفەرموى) (ان الله كتب عليكم السعى فاسعوا) واتە خوا ئيشكردن و هەولدانى لە سەر پتيويست كردوون، تانە توانن ئيش بكەن و هەول بدەن.

ئەي موسلمانينه ! ئيشكردن و هەولدان كليلى دەركاى خۆشى و خۆشبهختى هەردو جيهانە. لە ئيشكردن باشتر شتيكى تر نە، خوا لە قورئانا دەست كەوتنى دين و دنياى بەستۆتەو بە هەولدانى ئادەمى پەو، ئەفەرموى: (وان ليس للانسان الا سعى) واتە هەرچى ئادەمى بە هەول و تەقەلای خۆى پەيدای نەكات دەستى ناكەوێ.

ئيشكردن و هەولدان لە هەموو كاتىكا، وە لە هەموو شوپىنىكا شتيكى زۆر پتيويست و گرنگە بۆ ژيانى ئادەمى، بەلكو هەرچى ئەبينن لە ئاوەدانى سەرزەوىي، هەمووى بەرى هەول و تەقەلای ئادەمى پە.

ئێمە ئەگەر وردببينەو، تێئەگەين كە ههچ گەلێكى مردوو، بە بێ هەول و تەقەلای پۆلە و جگەر گۆشەكانى، زیندوونەبۆتەو، وە ههچ خيزانىكى مەژارى زەبوون، بە بێ كۆشش و پەنجى پياوەكانى، دەولە مەند نەبوو، و، نەكەوتۆتە خۆشى پەو.

ئەي موسلمانينه ! گەورەيى و بەرزى گەلان بە پيى ئيشكردن و هەولدانى پۆلە و جگەر گۆشەكانيتى، هەر گەلێك تاپۆلەكانى ئيشكەرو هەول دەرو، كۆل نەدەربن، ئەوگەلە لە سەر كەوتن و پەشكەوتن و بەرزبوونەو دا ئەبن، وە هەر گەلێك پۆلەكانى تەمەل و تەو زەل و ئهشەنگەر بن، هەميشە لە كەم بونەو و لە ناوچووندا ئەبن.

هەر لە شارى سلیماني دا گەلێ خانەدانى گەورە مان دى كە پياو، پيشووەكانيان بە هەول و تەقەلای خۆيان، خۆيانيان پێ گەيان، تا گەبشتن بە پاى پەيكى بەرز، لە پاش خۆيان بە هۆى منالى ناو، جاجەو، جەنگاكانيان كۆير بوو، و، دارايى يان بلاو بوو، و، خانويان فروشار، مال و مناليان بەرەواز، و، جیگا و پنگايان كەوتە دەست بېگانان.

ئەي موسلمانينه ! هەول دان و پەنج دان لە سروشتى ئادەمى دا پە، واتە ئادەمى بە سروشت وادروسەت كراو، كە لەگەل هاتە جيهانەو، هەول بداو

په نځ بدات، ته ماشاکه ن منال که له دایکي که وته خواره وه، هینستا چاوی نه پشکو تروه، که چی ده ست نه کات به گریان و هاوارهاوار و ده ست و پی جولان یه که له سر یه ک. وه ک بیه وئ هموو دانیشتوانی سر زه ویسی تی بگه یونی، وه پزیا ن بلن که ناده می بؤ نه وه دروست بووه که بجولنی و نیش بکات. وه هول و ته قه لا بدات. وه له م هاتنه جیهانه یا زه ریه یه کی به سره وه یه که نه بن پیدا له هول و ته قه لا و په نځ و کوشش به رانبر به و ساغی و ته ندروستی یه کی هه یه تی. وه به و پارووه نانه ی که نه یخوا و زیانی خوی پی نه پاریزی. نه گینا نه بن به بار به سر کومه له وه. وه کومه لیش بن گومان پیاوی ته مه ل و ته وه زه ل و نیش نه کهری ناوی، وه هه میسه پشت گوینی نه خات.

نه ی موسلمانینه ! دانیشتن و نیش نه کردن، نه گهر پیچه وانیه ده ستور و باوی جیهان بن، بن گومان پیچه وانیه شاینی نیسلامیشه، نه وه قورثانی پیروز نه فرموی له پژی جومعانداز که بانگی نیوه پو درا، دوکان هه لگرن و بچن بؤ (جمعه) و گوئ بگرن له خوتبه، که له گه ل لی بوونه وه بلاوه ی لی بکن، وه به (کسب) و کاری خوتانه وه خه ریک بن، وه دوا ی رزق و پژی خوتان بکون. نه فرموی (یا ایها الذین آمنوا) نه ی موسلمانینه (اذا نردی للصلاة من یوم الجمعة) کاتیک له (جمعه) دا بانگی نیوه رزق (فاسعوا لذكر الله و ذروا الیغ) ده ست له کرین و فریشتن هه لگرن، وه به په له بچن بؤ جمعه (ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون) نه م کرده وه یه بؤ خوتان باشتره نه گهر تی بگن (فاذا قضیت الصلاة فانتشروا فی الارض و ابتغوا من فضل الله) کاتیک که نویژی جمعه کرا، بلاوبینه وه به سر زه ویدا بؤ (کسب) و کار، وه بگه رین به شوین رزق و پژی خوادا، به لام له و حه له شا خواتان له بیر نه چینه وه، وه کسو نه فرموی (واذکروا الله کثیرا لعلکم تفلحون).

نه ی موسلمانینه ! نیش کردن و هه ولدان کاریکي ناچاری یه، چونکه هه رچی هه ول نه دا، وه به ره نجی شان و عه ره قی ناوچه وانیه خوی نان په یدا نه کات، نانی ده ست ناکوئی. ته ماشاکه نه وه پیغه مبه ران (درودی خویان لی بن) هموو نیشکهر بیون، وه به ره نجی شان و عه ره قی ناوچه وانیه خویان زیاون.

نه وه داود پیغه مبه ر (ناسن گهر بووه، به ده ستی خوی زریی دروست کردوه و فریویه تی).

نه وه نوح پیغه مبه ر (داتاش بووه، وه به ده ستی خوی که شتی دروست کرد بؤ رزگار کردتی خوی و موسطمانه کانی له توفان.

نه وه موسا پیغه مبه ر (که هه شت سال له سر یه ک شوانی) (شعیب) پیغه مبه ر بووه.

نه وه پښتغه مېرې نيسلام هـ زړه تی محمد ﷺ تا لای نه بو تالیبی مامی بوو. شوانی بؤ نه کړد. له پاشا که گه وړه بوو نجا به پاره ی خدیجی کچی خووه ښلده چو بؤ شام و تجاره تی نه کړد. هیچ پښتغه مېرېک نه یوېستوه به خیری نه م و نه و بڑی. وه هیچ کامیکیان هیچیان له که س گل نه داوه تـ وه. وه هـ موو ویستوویانه به کړدو کؤشی خویان بڑین. چونکه که سابه تـ له هـ موو عبادت و خوا په رستی به کـ گه وړه تره.

نه گپړنه وه که کیسرای شای عه جهـ م - پوژنی نه گه پړی به قه راغ شارا، چاوی به پیره میردیک نه که وی که نه مام نه نیژنی. شا پیتی نه لی: مامه به تو چی نه م نه مامانه ی که نه یان نیژیت ؟ نه گونجیت تو نه میتیت تا نه مانه به رنه گرن. کابرا نه لی: پاشام پښینیان کردیان و نیمه خواردمان، نیمه ش نه بی بیکه یین، تانه وه و وه چی دوا ی نیمه بیخون، شا قسه که ی زور پی جوان نه بی و خه لاتی نه کات، کابرا نه لی: پاشام جاران به کیک باخیکی بناشتابه دوا ی چهند سالیک به زی نه گرت، به لام نه م باخی منه له گه ل ناشتیا به ری بؤ گرتم، شا نه م قسه یه ی پی خوش نه بی خه لاتیکی تری نه کات، نجا کابرا نه لی: پاشام نه مامی خه لق سالی به ریک نه گری، به لام نه مامه کانی من سالی دوو جار به رنه گرن، شانه م قسه یه شسی زور پی خوش نه بی، وه زور په سندی نه کات. خولاسه نیش کردن مایه ی خوشی و خوش به ختی هـ موو که سینک و هـ موو گه لیک، وه جیهان جیهانی نیش کردن و په نچ دان و هـ ولدان و کؤل نه دانه، هـ ر که سینک وه هـ ر گه لیک نیش کر بی، سه ربه رزو سه رفراز نه بی، وه هـ ر که سینک یا هـ ر گه لیک ته مه ل و نه وه زه ل و نیش نه که ر بی، سه ر شوپ و چاو له ده ست نه بی.

سا خوا بیدارمان بکاته وه، تا کالای ته مه لی و نه وه زه لی داکه نین له به رخومان، وه بالی لینه لمالین و داوینی نیش کردنی لی بکین به لادا، تاوه ک میلله تی قورنان ولاته که مان پیش بخین له هـ موو پویه که وه.

ئادابی ریگا

ئەي مۇسلمانىنە !

خوای گەرە. پىڭاوبان و. جادە و كۆلانى دانائە. بۇ ھاتوچۇ پىيواران. پىڭا شتىكى نۇر پىيويستە بۇ ژيان. كەس ھەل ئاكات بەيى پىڭا. ۋە كەس ئاۋى بەيى جادە و كۆلان. تەننەت ئەمرۇ ئەندازەى شارستانىيەتى لە پۇژھەلات و پۇژئاۋادا. بەراۋرد ئەكرى لە گەل پىڭاوبانان. ۋاتا ھەر دەۋلەتتىك تا جادە و پىڭاى نۇرتر بى. ۋە پىڭاكانى قىرتاۋو پان و پۇپو پاك و تەمىزتر بى. ئەۋە نىشانەى بەرىزى و شارستانىيەتى. ئەۋ دەۋلەتەيە. لەبەرئەۋە ئاينى ئىسلام رىڭاى نۇر لا مەبەستە. ۋە نۇر بە تەنگ رى و بانەۋەيە. لەبەر ئەۋە لادانى بەردىك يان دركىك يا پارچە شوشەيك لەسەر رىڭاى كىردۈۋە بە بەشكىك لە ئىمان و باۋەر. پىڭەمبەر ئەفەرمۇي ﷺ (الإيمان بضع وسبعون شعبة: أفضلها قول لا اله الا الله، وادناه إمامة الاذى عن الطريق) ۋاتە ئىمان ھەفتاۋ ئەۋندە بەشە: ھەرە چاكەكەيان شەھادەت مېنان و. ۋوتنى (لا اله الا الله) يە. ۋە ھەرە بچوكەكەيان لادانى شتىكە لە سەر رىڭا. كە ئازارى پىيوار بدات. لە دارىابەرد. يادرك ياپىسى. ياھەر شتىكى تر. ۋاتە ھەر كەسىك شتىكى خرابى لەسەر پىنى ئادەمى لاپرد ئەۋە نىشانەى ئىمانى تەۋاۋە ۋە ھەرەكەسىك لاي ئەبرد ئەۋە نىشانەى ئەۋەيە كە تەختەيك لە ئىمان و باۋەر پى ئاتەۋاۋە. ئەى ئەگەر يەككىك لە جىاتى ئەۋەى شتى خراب لەسەر شەقام لاپەرىت. ھات جادەى پىس كىرد. بەم پەنگە تۈيكلە كالەك و شووتى يا تىلپەترى و تەماتى لى فېرى بدات يا تەنكە زىلى لەسەر پۇكىرد. يا ساۋەرى كوتراۋى لەسەر بەباكىرد. يا پىنى لە مەردوم بېرى. يالەسەر جادە و ئىستائو ئازارى خەلكى دا بە گۇفتار يابە كىردار. ئەۋە بىگومان شايستەى خەشم و قىنى خوايە.

ئەي مۇسلمانىنە ! كۆلان و جادە جىي ھاتوچۇۋى خەلقى يە. گەرە و بچوك و ژىن و پىياۋ بۇ ئىش و كارى خۇيان بە ناچارى پىا دىن ۋەنچەن. لەبەر ئەۋە مەموۋ كەسىك لە جادە و كۆلانا ۋەك يەك بەشدارە. ۋە ھەقى تىيا ھەيە. مەروەك ھەقى ھەيە لە ئاۋەۋەۋادا. لەبەر ئەۋە ئاينى ئىسلام چەند دەستور ئادابىكى بۇ جادە و كۆلان دانائە.

ئادابى يەگەم: ئابى كۆلان پىس بىرى. ۋە زىل و پىسى لى فېرى بدىرى. نۇر جار بە ھۆى تۈيكلە مۇزىك يا تۈيكلە كالەككىۋە كە فېرىداراۋە. زەلامىك قاچى ھەل خلىسكاۋە و پانىكى شكاۋە. يا مورغەى پىشتى زەرەردار بۈۋە. ۋە توشى ئىش و ئازار بۈۋە تامردن.

ئەوانەى كە لەدەرگاوه يالە پەنجەرەوه، يالەسەر بانەوه پىسى و چلکاو فرېئ ئەدەنە سەر پىگا، يابۇ ئىشىكى خۇيان چالنىك ھەلەكەنن لە كۆلاننىكا و شەوسەرەكەى نائىنەوه تا كۆيرىك يا پىرەژنىكى لىئەكەوئ ئەوانە بە پىنى ھەرموودەى پىغەمبەر دوورن لە رەحمەتى خوا.

ئەى موسلماننە! ئاگاتان لە ئادابى پىگا و جادەكان بى، شارەوانى سلىمانى بە ھەموو ھىزو توانايى خۆى و كار بەدەستەكانى يەوه خەرىكى شارەكەن كەچى لە بەر پىسى و پۆخلى خۇمان ھىچى ديارنى يە.

دووھەمىن: لە ئادابى پىگا - ئەگەر كۆيرىك يانە بەلەدىك، رىئى لىوون بوو ئەبى پىگای نىشان بەدەن، وە ئەگەر پىوىست بوو، ئەبى لە گەلىا بېرۆن تا ئەبىبەنە وە سەر پىنى خۆى.

سەھەمىن: لە ئادابى پىگا - نابىن ئازارى پىسوار بەدەن، ئەوانەى كە بەكۆمەلى ئوئىستن لە سەر جادە، وە ھەرچى بە بەردەمىانا بېروا پلارىكى تىئەگرن، يا ناو و ناتۆرەپەكى لىئەنن، يا ھەر ئافرەتىك بە بەردەمىانا بېروا چاوى تىئەبىن، وە بە چاوىكى ناپاك تەماشای ئەكەن، يا دوايان ئەكەن، يا پووبەپوويان دىن و شىعريان تىئەگرن، يا قەسى دلداريان بۆ ئەھاوئىن، ئەوانە نۆزىقەر پەست و نامەردن، وە لە ھەموو جۆرە مەردىپەك بى بەشن، خۇ ئىجگار ئەوانەى لە نىوہوانا، وە لە كاتى ھاتنەدەرەوہى كچانى مەكتەب، دائىرەى خۇيان بەجى دىلن، وە لە سەر جادەكان قەتار ئەپەستن و بۆيان پائەوئىستن، تا بە بەردەمىانا تىئەپەن، پىغەمبەر ﷺ بەمانە ئەفەرموئ: (اذا لم تستح فاصنع ما شئت) **واتا** كە شەرەت نەكرد چى ئەكەيت بىكە، يەعنى كەحەيابارى كرد ئىترە شەرەف ئەمىنى، نە دىن، نە مەرداىەتى، ئەوانەى كە ئەگەنە ئەم پاىە لە بىئەخلاقى دا، لە سەگى كۆلانەكان گەلى كەمتەن. ئەو ئافرەتانەى كە ئەم بى حەياىى يەيان لەگەل ئەكرى كىن؟ يا كچانى ئەم مىللەتەن، يا خوشكيانن، يا دايكيانن، يا خزميانن، مىللەتى بە شەرەف چۆن بە چاوى ناپاك تەماشای كەس و كارى خۆى ئەكات، ئەمە پىشەى يەكەك نى يە كە ئىسلام دىنى بى و قورئان پىشەواى بى و پىغەمبەر ﷺ ئامۆزگارى بى.

سا خوا بە مېھرەبانى خۆى پەھمان پى بكات و بمان ھىننیتەوہ سەر پى ئىسلامىيەت تا بەزەى مان بە ھالى خۇمانا بىتەوہ، وە پۆز بە پۆز ھەول بەدەين بۆ اصلاحى خۇمان.

شهرم و حهیا

حهیا خولقنکی زۆر گه و ره و به رزه. له هه ركه سینكا بێن نه و كه سه كاری ناشیرین ناکات. نه به گوفتار و نه به کردار. به لكو رقی له شتی ناشیرینش نه بێته وه.

پتغه مبه ر (زۆر ته عریفی شهرم و حه یای کردوه. وه پایه و پله ی حه یای به رزکردۆته وه. له فهرمووده یه كا نه فهرموو (ان لكل دين خلقا، وخلق الاسلام الحياء) واته هه مموو دینیک خولقنکی تایبه تی هه یه. وه خولقی ئیسلام شهرم و حه یایه. واتا موسلمان نه بێ به حه یایی له گه ل خوا و پتغه مبه ر و موسلمانان و بگه ر له گه ل هه مموو كه سینكا.

هه ر به مهنده پتغه مبه ر ﷺ وازی نه هینا. به لكو پله یه کی تریش به رزی کرده وه. فهرمووی (الحیاء شعبة من الايمان) واته شهرم و حه یا به شیکه له ئیمان. و نه وی حه یای نه بێ به شیک له ئیمانی ناته واوه.

هه ر به مهنده ش پتغه مبه ر ﷺ وازی نه هینا. به لكو پله یه کی تریشی به رز کرده وه. فهرمووی (الحیاء والايمان قرینان) واتا ئیمان و حه یا هاوتای یه ک و به رانه ری یه ک. واته كه حه یا نه بوو ئیمان نی یه. كه ئیمانی ش نه بوو حه یا نی یه.

پتغه مبه ر ﷺ به مەش وازی نه هینا. به لكو له جاری چواره ما پله یه کی تریشی به رز کرده وه. فهرمووی (الحیاء هو الدين كله) واته حه یا دینه به هه مموو لق و پزپنیک یه وه. واته هه رچی دین بیه وئ. حه یاش نه یه وئ. وه هه رچی دین نه یه وئ حه یاش نایه وئ. به لئ حه یا له خوا مانعی هه مموو جوړه بێ شه رعی یه كه. هه روه ك ما یه ی به جئ هینانی هه مموو فهرمووده و فرمانیک یه خوا یه.

خاوه ن حه یا دزی ناکات و سته م ناکات و مالی خه لقی به خۆرایی ناخوات و داوین پیسی ناکات و به چاوی ناپاکی ته ماشای نامووسی موسلمانان ناکات. چونکه هه میشه خۆی له ژیر چاودیزی خوادا نه بێنی. وه نه زانی نه گه ر نه میش چاوی له خواوه نه بێ. خوا چاوی له مه وه یه. له هه ر کۆی یه ک بێ. وه له هه ر کاتینکا بێ. وه له هه ر وه زعینکا بێ.

خاوه ن حه یا. نیعمه تی خوا ی خۆی نه بێنی كه وا به سه ریا پژاوه. وه له ته پلێ سه ری وه تا كه له موستی پنی دای پۆشیوه. ننجا حه یای شه م نیعمه تانه نه بگێرته وه له هه مموو جوړه گونا هینک. به لئ حه یا تاجی سه ری هه مموو نه خلاقنکی به رزه.

حه‌یا له‌نیعمه‌تا (شکر) کردنه. حه‌یا له‌به‌لا و مسیبه‌تا (صبر) کردن و دان
بو خوداگرتنه. حه‌یا له‌قسه‌کردنا راست گۆیی و راست ووتنه. حه‌یا له‌گه‌ل
باوک و دایک و خزم و خۆیشا سه‌له‌ی په‌حم و چاکه و خزمه‌ت کردنه. حه‌یا
له‌گه‌ل مال و دارایی دا سه‌خواه‌ت و ده‌ست گوشادی و یارمه‌تی‌یه.

حه‌یا له‌گه‌ل هه‌ژاران و زه‌بوونا په‌حم‌کردن و به‌زه‌یی هاته‌وه‌یه. حه‌یا
له‌ژنانا (عهه) تو تاعه‌تو داوین پاک‌یه. حه‌یا له‌گوناها ته‌ویه و په‌شیمانی‌یه.
حه‌یا له‌جنگ کردن له‌گه‌ل دوژمنانی نایین و دین‌دا نازایی و سه‌ردانه. حه‌یا
له‌کاتی حوکه‌مانا داد و عه‌داله‌ته. حه‌یا له‌کاتی سپارده‌دا نه‌مانه‌ت و چاودیری
یه.

ئاده‌می کاملی تیگه‌بیشتوو. هه‌روه‌ک حه‌یا له‌خوا و له‌به‌نده‌کانی خوا
ده‌کات. حه‌یا له‌خۆشی نه‌کات. وه‌شتی ناپه‌سندی ناشسیرین په‌وا نایبین
به‌خۆی.

که‌واته غه‌ش کردنی هه‌موو جوژه کاسبیک له‌گه‌ل خه‌لقابن شه‌رمی و
بن‌حه‌یایی‌یه. درۆکردنی ئاده‌می بن‌حه‌یایی‌یه. نفاق و ناپاکی بن‌حه‌یایی‌یه.
بوختان و دووژیانی له‌ناو خه‌لقا بن‌حه‌یایی‌یه. ناکۆکی پیاو له‌گه‌ل خه‌یزان و
مال و منال و خزم و خۆشیا بن‌حه‌یایی‌یه. چروکی و ده‌ست قووچاویی له‌گه‌ل
که‌فته‌کار و لی‌قه‌ماوانا بن‌حه‌یایی‌یه. پاره‌په‌یداکردن له‌پری نامه‌ردی و
بن‌شه‌ریه‌وه بن‌حه‌یایی‌یه.

ئه‌وانه‌ی که له‌نیعمه‌تی حه‌یا بن‌به‌شن. ئه‌وانه له‌نوری ئیمانیش بن‌به‌هره‌ن.
بۆیه به‌ناشکرا گونا نه‌که‌ن. وه‌بن‌په‌رده خۆیان ده‌ره‌نه‌خه‌ن. وه‌شانازی به
نامه‌ردی و ناپیاویی‌یه وه‌ نه‌که‌ن. به‌راستی ئه‌م جوژه که‌سانه شایسته‌ی
فه‌رموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌رن ﷺ که‌پن‌یان ئه‌فه‌رموی (اذا لم تستح فاصنع ما شئت) واتا
که شه‌رم و حه‌یات نه‌کرد. چی نه‌که‌یت بیکه.

عبدالله‌ی کوپی حه‌ززه‌تی عومهر ئه‌فه‌رموی: پۆژی چوومه خزمه‌ت
پیغه‌مبه‌ر ﷺ. به‌ته‌نیا دانیشتیوو نه‌گه‌ریا. عه‌رم کرد نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا
بۆچی نه‌گه‌رت؟ فه‌رموی ئیستا (جبریل) هاته لام خه‌به‌ری دامن که‌خوا
نه‌فه‌رموی: من شه‌رم نه‌که‌م له‌به‌نده‌ی خۆم که له‌ئیسلامه‌تیدا سه‌رو پێشی
سپی کردبن و سزای بده‌م به‌ ناگری جه‌هنه‌م. بۆ نه‌وه ئه‌گریم نایا نابن ژن
و پیاوی پیری سه‌رسپیش تۆژی شه‌رم بکه‌ن له‌خوا. وه‌خۆیان بگه‌ینه‌وه له
گوناوه‌ خراپه.

له‌خوا داوا کارم په‌رده‌ی شه‌رم و حه‌یامان له‌به‌ر دانه‌مالن. وه‌ پووژه‌ردی
لای خوا و پیغه‌مبه‌ر و موسلمانانمان نه‌کا.

جۆرهكانى سويند به خوا

نهى مسلمانينه !

ئەو موسلمانانەى كە سويند ئەخۇن بەخوا، سى جۆرن:

جۆرنىكان،

ئەوانەن كەوا فېربوون مەرجى بلىن سويندىكى لەسەر بخۇن، بىئ ئەوہى كە سويندەكەيان مەبەست بىئ، بەم رەنگە بۇ شويندىك ئەچىت و يەككىك ئەپرسىت ئەوہ بۆكۆئ ئەچىت؟ ئەویش ئەلى: بە خوا بۇ ھىچ كوئى ناچم، لە كاتىكا كە بۇ شويندىكىش ئەچى.

يا قسە لەگەل يەككىك ئەكات و يەككىكى تر ئەپرسى: ئەوہ ئەلىت چى؟ ئەویش ئەلىت: بە خوا ھىچ نالئىم، لە كاتىكا كە قسەش ئەكات.

يا دەمى ئەجولئىت و شتىك ئەخوات، يەككىك ئەلىت: ئەوہ چى ئەخوئىت؟ ئەویش ئەلىت: بە خوا ھىچ ناخۇم، لە كاتىكا كە شتىكىش ئەخوات.

ھەرەك ئەم سويندانە وانە، سويندى رېز و مجامەلە: بە خوا دانەنىشىت يا بەخوا ئەخوئىت، يا بە خوا ئەخوئەوہ، يا بەخوا ئەپۆم، يا بەخوا ئىشم ھەيە. ئەم جۆرە سويندانە خوا لە قورئان ناويان ئەبات بە سويندى (لەغو)، واتە بەبى مەبەست بەسەر دەما دىن، وە ھىچ مەبەستىكى سويندى تيا نىيە. وە كەس نايەوئ بەو سويندە ناھەقىك بکات بە حق، ياھەقىك بکات بە ناھەق، خوا لەسەر ئەم جۆرە سويندانە كەھەر بەدەمەو بە دل نىيە، ناتان گرى، وە ھىچ گوناھىكتان ناگات. وەك لە قورئان ئەفەرموى (لا يؤاخذکم اللہ باللغو فی ایمانکم، ولكن يؤاخذکم بما عقدتم الإيمان) واتە خوا لە سەر ئەو سويندانە ناتانگرى كە ھەر بە دەم بى و بە دل نەبى، بەلام لەسەر سويندىك ئەتان گرى كە بە دل بەستبىتتان، وە مەبەستان بووبى.

بەلام لەگەل ئەم ھەموو عەفو و چاوپۆشىي بەشدا كە خواي گەورە لە گەلئا كرددووين وە ئەم سويندانەى لى نەگرتووين، پىويستە كە موسلمان ئەوہندە بى موبالات نەبى، وەبەبى ھوودە ئەوہندە ناوى خوا نەبات و سويندى پى نەخوات، وە بەشتىكى وا سووكى نەزانى، وە ھەول بەدا بۆ دەست لى ھەلگرتنى.

سویندیکه. په کینک نه بخوات له سر کردنی کارینکی خراپ. یا نه کردنی کارینکی چاک. له پاشدا په شیمان بیتوه له کردنی کاره خراپه که یا له نه کردنی کاره چاکه که. به مړه ننگه په کینک بلن: به خوا جارینکی تر ناچمه لای باوکم و دایکم، یا لای خوشک و براکانم. یا قسه له گه ل فلان هاوړپما ناکم. یا داوای خیرینکی لای بکری. نه ویش بلن: به خوا نه م خیره ناکم. له پاشا په شیمان بیتوه. وه بیه وی بجیتوه لای دایک و باوکی. یا لای خوشک و براکانی. یا قسه له گه ل هاوړپکه یا بکات. یا نه و خیره ی که سویندی خوارد نه بکات بی یه وی بیکات.

له م کاتانه دا خودای گوره و به پرحم، بوته وهی که به ندهی خوی نه و کاره خراپانه ی که سویندی له سر کردنیان خواردوه نه یانکات. یا نه و کاره باشانه ی که سویندی له سر نه کردنیان خواردوه بیانکات پینگابه کی بوډاناوه. به مړه ننگه نه و سوینده ی که خوراوه. با بیان شکینن. وه بجیتوه لای باوک و دایکی، یا لای خوشک و براکانی. یا قسه له گه ل هاوړپکه یا بکات. یا نه و خیره ی که سویندی خواردوه نه بکات - با بچن بیکات. به لام بو نه وهی که دلنای بیی له غوو چاووشی خوا. بچن که فاره تی سوینده کی بدات. وه ک قورثان نه فهرموی: (فکارتاه اطعام عشرة مساکن من اوسط ما تطعمون اهلیکم، او کسرتهم، او خریر رقیه) وانا که فاره تی نه م جوړه سویندانه. که شکا. نان دانه به ده مه ژار. له و خواده مهنی یی که نه ی ده یت به مال و منالی خوت. به لام به پرننگیک که نه زور له خواردنی خوت و مال و منالت خراپترین. وه نه زور له و چاکترین به مړه ننگه مام ناوهندی بن. یا ده کراسیان بویه یت. یا به نده یک نازاد بکه یت. وه ک خوا نه فهرموی (من لم یجد فسیام ثلاثة ايام ذلک کفارة ایمانک اذا حلفتم، واحفظوا ایمانکم) وانا نه گهر یه کنی نه یتوانی له بهر مه ژاری. په کینک له م شتانه بکات باسنی رور به پوښو بن. نه مه یه که فاره تی نه و سویندانه ی که نه یخون و نه یشکینن. وه ناگاداری سوینده کانتان بکن به م که فاراتانه.

جوړی سینه م له سویند،

نه مه یه که ناده می یه که. خوی حه قیقه و راستی یه که بزانی که چی یه. وهیچ گوماننکی تیا نه بن. وه به پیچه وانه ی علمه کی خوی سویند بخوات بو نه وهی حه قینک بکات به ناحق. یا ناحه قینک بکات به حق. به مړه ننگه قهرزی ده دینارت به سر په کیکه وه بن. داوای لیکه یتوه. کابرا به درو سویند بخوات که قهرزه کی داو یتوه. وه خوشی بزانی که نه یداو ته وه. یا په کینک به درو به په کینک بلن ده دینارم قهرز له لات. به مړه وه. وه یه ک له سر یه ک سویندی له سر بخوات. وه خوشی بزانی که درو نه کات پیغه مبره نه م

شهو زهوی پیغه مبه‌ر

نه‌ی موسلمانینه!

پیغه مبه‌ر ﷺ پاش نه‌وه‌ی که بوو به پیغه مبه‌ر ﷺ. سیانزه سال له مه‌ککه‌دا مایه‌وه. وه به‌وه موو هه‌ول و ته‌قلایه‌ی که دای. دووسه‌ده‌که‌سینک موسلمان بوون و بپوایان پنه‌تا، به پیاوژن و مناله‌وه. وه له‌وه ماوه‌یه‌دا نازار و سزایه‌ک دران له‌لایه‌ن بپرواکانی مه‌ککه‌وه که هه‌رگیز شستی واله‌میزوودا نه‌بووه و نه‌بیستراوه.

له‌م سیانزه سالی مه‌ککه‌یه‌دا، پیغه مبه‌ر ﷺ له‌دوای خوا دوو پشتیوانی بوو که پشت گیری‌یان نه‌کرد. وه‌خه‌م و خه‌فتیان به‌باشه‌دا. به‌که‌م خه‌دیجه خاترونی خیزانی له‌ماله‌وه. و دووه‌م نه‌بووتالیبی مامی له‌ده‌ره‌وه.

خه‌دیجه خاتوون (خوانی‌ی رازی بن) ده‌وله‌مه‌نترین شافره‌تیک بوو له مه‌ککه‌دا که به‌بازرگانی‌یه‌وه خه‌ریک بوو. وه‌دارایی‌یه‌کی زۆری بوو. وه‌له‌یه‌که‌م پۆزه‌وه بپوای به پیغه مبه‌ر ﷺ هیناو موسلمان بوو. وه هه‌رچه‌نده له‌ده‌ره‌وه بپرواکان نازاری پیغه مبه‌ریان بدایه‌ ﷺ و ناپه‌ه‌تیا بکردایه. که نه‌هات‌وه ماله‌وه خه‌دیجه خاتوون به‌پیری‌یه‌وه نه‌چوو. وه به‌ده‌وریا نه‌هات و دلخوشتی نه‌دایه‌وه. وه‌هه‌رچی پاره‌وه دارایی‌یه‌کی بوو هه‌مووی له‌خه‌مه‌تی پیغه مبه‌ر ﷺ و نیسلا‌مه‌تی‌دا به‌خت کرد. نه‌بوو تالیبی مامیشتی ریش سپی گه‌وره‌کانی قوو‌ه‌یش بوو. وه‌له‌به‌ر نه‌و باش ده‌ستیان نه‌ه‌چوووه پیغه مبه‌ره‌وه ﷺ. وه زۆریان تیا نه‌ه‌میشته‌وه. به‌لام نه‌م دووانه به‌رو دوا له سالی یانزه‌هه‌می پیغه مبه‌ریتی‌دا مردن. وه پیغه مبه‌ر ﷺ بی‌که‌س مایه‌وه چ له‌ماله‌وه چ له‌ده‌ره‌وه. وه زۆر خه‌مبار و خه‌فتبار بوو. وه نه‌وساله‌له‌ناو موسلمان‌ه‌کانا ناوترا به‌سالی (خه‌م و خه‌فت). چونکه پیغه مبه‌ر ﷺ زۆر خه‌مبار و خه‌فتبار بوو تیا، وه‌بپرواکان شتر ده‌ستیان کرد به‌بی‌ه‌یایی. جارنیکیان له‌نوژا. وه‌له‌هه‌وشی که‌عه‌به (عه‌قه‌به‌ی کوری نه‌بی موعه‌یت) به‌خه‌ی پیغه مبه‌ر ﷺی گرت و ملوانکه‌ی بادا تا نیوه خنکاو کرد. وه نه‌بو بکر (هاواری کردو ووتی) (اقتلون رجلا ان یقول ربی الله) واته نه‌وه بپاوینک نه‌کوژن که بلی خوا په‌روه‌ردگارمه!

ئینجا پیغه مبه‌ر بی‌ه‌یوا ما له‌مه‌ککه. وه‌به‌ناچاری به‌جینی‌ه‌میشتو پووی کرده (طائف) به‌لکو چه‌ند که‌سینک ئیمانی پنه‌ینن و یارمه‌تی بدن. به‌لام زۆر به‌زبری و ناشیرینی قسه‌یان له‌گه‌ل کرد. وه گالته‌یان پنه‌کرد. به‌لکو هه‌تیوی کۆلانه‌کانیان تن به‌ردا. وه‌ده‌ستیان کرد به‌به‌رده‌بارانی. به‌ردیان نه‌گرته‌ قاچ

و قولى تابريندار نه بوو. وه خوښى لى نه هات. ښځا له تاوانا دانه نښت و چېچكه نه كړد، ښځا بهرديان نه گړته سهر و چاوى تاله تاوانا هه لئه ستاو. نه رويشت. دووباره بهرديان نه گړته وه قاچ و قولى تا كهوت به سهر بهرديكي گه وره دا. ناچار دانښت، له وښ وازيان لى نه هڼتا بهرده بارانيان كسرد تا هه ستاو نه وښى به جى هښت، هه ربه وړهنگه دواى كهوتن چه پله يان لى نه كوتا و هوهايان لى نه كښتا تا زور دووركه ته وه لى يان. دهمو ښورائى له بن ديوارى مالى (عه ته بهى كورى ره بيه) دا دانښت. به لام هه مووله شى خوښاوى. هيلاك و ماندوو. دلشكاو و بى كس. بى هيو او بى دهره تان. هه ردو و چاوى پرېو له ناو. سهرديكي به رز كرده وه بوباره گاي خوا، به شاهيكي ساردوو، چاويكي پرله فرميسك، دلنكي پرله جوش و خروش وه، نه م پارانه وه نزاى كړد هه رموى: (اللهم اليك اشكو ضعف قوتي، وقلة حيلتي، وهوانتي على الناس يا ارحم الراحمين، انت رب المستضعفين وانت ربي، الى من تكلني؟ الى بعيد يتجهمني، او الى عدو ملكته امرى؟ ان لم يكن بك غضب علي فلا ابالي، ولكن عافيتك هي اوسع لي، اعوذ بنور وجهك الذي اشرقت له الظلمات، وصلح عليه امر الدنيا والاخرة. ان تنزل بي غضبك، او تغل علي سخطك، لك العتي حتى ترضى، ولا حول ولا قوة الا بالله).

نه م دووعاى كه پښه مبه رڼه كړدى به و دلى كه پرله كوله وه. وه كه برقيه به كي مستعجل گه شته باره گاي خواى گه وره و مېهره بان، وه جى خوى گرت.

ته بيمى خوا به علمى غه بى خوى زانيويتى كه چند ساليكي تر بى بړواكانى مه كه بريارى كوشتنى پښه مبه رڼه نه دن، وه پښه مبه رڼه به عومريكي په نجاو سى سالى يوه نه بى له هاوښيكي زور گه رما به ناچارى. وه به دزى يوه هيجره ت بكا بؤ (مدينه)، وه له مدينه ش نه كه ويته ناو كورې جوله كه يكي زور و منافقيكي زوره وه - كه نيوهى قورشان و له باسى خرابى جوله كه كان و منافيقه كانى مدينه دا هاتوته خواره وه. كه ناواتيان نه وه بيوه پښه مبه رڼه له ناو بېن، وه خوا زانيويتى كه بى بړواكانى عه ربه به ده سېسه و به تحريكاتى جوله كه عيلجاريى له پښه مبه رڼه نه كن، وه به ده هه زار شير به ده ست و پم به ده سته وه دينه سهرى له شارى (مدينه) بؤ كوشتنى خوى و هه موو موسلمانان كان، وه له و ماوه يه دا ده، پانزه، بيست چارنك تووشى جنگ و غه زاي گه وره گه وره نه بى له گه ل بى بړواكانى عه ربه ستانا، جگ له وه كه نه بى له م چند سالى (مدينه) يه دا قورشان هه مووى به وه جى بيته خواره وه و تدوين بكرى، وه نه حكامى (شرع) هه موو دابنرئ و ته واو بېن، و تاسيسى حكومه تىكي ئيسلامى بكرى، ياساو قانونى بؤ ريك بخرى.

نجا نه گه ر پښه مبه رڼه به و هه موو خه م و خه ف و مه ئيوسى و بى هيواييه وه بمښتته وه، وه نه م هه موو باره قورس و گرانا نهى كه له پښى يوه يه تى بؤى هه ل نه گيرى، نه و حه له له وانه يه كه پښه مبه ريش رڼه وه كه

حه زره تی یونس عليه السلام مه نیوس بیی. وه دهست له پیغه مبه ریتی به کی یه لگری. وه نوممه ته کی به جی بیلئ. وهک خوا له قورئانا پسی نه فرموی (فاسر لحکم ربک ولا تکن کصاحب الحوت اذ نادى وهو مکظوم) واته دان به خوتنا بگره و چاوه یوانی فره مانى خوا بکه. وه له بی (صبر) ی دا وهک یونس پیغه مبه ر مه به که فراری کردوو (وه وظیفه ی) پیغه مبه ریتی به جیهیشت.

خوا نه مانه ی هه موو ناگا لی بوو. وه نه یزانی که پیغه مبه ر به م هه موو خه م و ته م و ده ردی سه ری یه وه نه م باره قورس و گرانه ی بۆ هه لئاگیرئ. وه له وانیه که موره غه ی پشتی بشکئ له ژیر باری قورس و گرانی پیغه مبه ریه تی دا. وهک خوا خوی له سوره تی (الم نشرح) دا ئیشاره ت دهکا بۆ نه م حاله تی نه فسانى پیغه مبه ره به ئایه تی (ووضعنا لک وزرک الذی انقض ظهرك) واته ئایا دلمان گوشاد نه کردیت. وه لامان نه برد له سهرت نه وباره گرانه ی که پشتی قورس کردبوویت؟! .

ئنجا به م هویانه وه خوا ویستی بیبا بۆلای خوی و دلخوشی یه کی بداته وه. وه توژیکی خه م و ته می به بابادت. وه پاشه پۆزی بۆ پوناک بکاته وه. وه گه وره یی و ده سه لاتى خوی له گه ل که مێک له (ئایات) و (معجزات) ی خوی نیشان بدات به ره نگیک که وا پشت نه ستور ببیت که ئیتر به هیچ لیکنه بیت. وه بتوانئ هه موو باریکی قورس و گرانی پیغه مبه ریتی هه لگری.

پیغه مبه ر عليه السلام به برینداری وله ش خویناویه وه له طائف گه راپاوه بۆ مه ککه. له پاش ماوه یه کی که م و له شه وی بیست و هه وتی مانگی ره جه بدا خوا هه زره تی جبریلی نارد به شوینیا که بیبا بۆ باره گای خوی گه وره. تا له عاله می ئیسلاما زۆر شتی نیشان بدات. وه که مێک له گه وره یی و ده سه لاتى خوا به چای خوی ببینئ. پیغه مبه ر (خیرا هه ستاو دهست نوژیکی شت و بۆیشت له گه ل جبریل دا گه یشتنه مسجد الأقصى له فه له ستین. وهک قورئان نه فرموی (سبحان الذی اسرى عبده لیلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذی بارکنا حوله لئریه من آیاتنا انه هو السميع البصیر) واتا پاک و بێ نه نگه نه و خوایه ی که له شه ویکى پیروزدا به نه ده ی خوی که محمده بریدی له مسجد الحرامى مه ککه وه بۆ مسجد الأقصى له فه له ستین که به ره که تمان رشتوو ه به سه ر ده وره یه ریا. تا نیشانی بده یین هیندیک له ئایه تو معجزاتى خومان.

له مسجد الأقصى نه رواحی هه موو پیغه مبه ران حازربوون. وه پینشوازی یه کی زۆر جوانی پیغه مبه ریان کرد. وه له ویه پیغه مبه ر برا بۆ خزمه ت خوا. وه شه وو روژیی بینج نوژی له سه رخوی و نوممه تی دانا. تا به و نوێژانه له خوا بپاریته وه. وه سه هوی نه و نوێژانه وه زāl بین به سه ر نه فس و

شه‌یتانا، وه په‌ووشت و خووی جوان له دلیانا بروی، وه دلیان پاک بییته‌وه له هه‌موو نه‌خووشی یه‌کی دل و ده‌روونی، وه به‌یارمه‌تی شه‌نوێژانه‌وه زال بین به‌سه‌ر هه‌موو قورت و گرئ یه‌کی ژيانا.

خوا نویژی وه‌ک فره‌زه‌کانی تر پیویست نه‌کرد له‌سه‌ر زه‌وی، به‌م په‌نگه ئایه‌تیک بنیریه‌وه خواره‌وه به‌رموئ: نویژم له‌سه‌ر فره‌رز کردن، به‌لکو نویژی له ئاسمان، وه‌له‌ناو کۆمه‌لی فریشته‌دا فره‌رز کرد، بۆ شه‌وی نیشان بدات که نویژ له هه‌موو فره‌زه‌کانی تر گه‌وره‌ترو پیروژت‌ره، وه کوله‌که‌ی بسروا و ئیسلامه‌تی به، وه‌به‌ین شه‌و، ئیسلامه‌تی راناوه‌ستیت و پایه‌دار نابێ، ئنجا هه‌ر که‌سێک چه‌ز نه‌کات خوای گه‌وره‌ عروج بکات به‌ پوچی، وه‌له‌گه‌ل مه‌لانکه‌ی په‌حه‌مه‌تا بیبا بۆ ساحه‌ی عه‌فو و غه‌فرانی، با پینچ فره‌زه‌که‌ی بکات، وه‌ دوا‌ی نه‌خات، وه‌به‌هوش و گوش و خوشووع و محضوعه‌وه نویژه‌کانی بکات، خوا له ده‌ریای که‌رم و، په‌حم و، مه‌رحه‌مه‌تی خوی بی‌به‌شمان نه‌کات، وه‌له‌ به‌لای شه‌رز و ئاسمان به‌مان پاریزی.

قومار

نه‌ی موسلمانینه !

له‌م بۆژانه‌دا قومار وه‌ك ده‌ردی ئاوله‌ بلاویژه‌وه‌ له‌ناو گه‌نجه‌كانمانا. وه‌له‌ سه‌دا شه‌ست فیزی قومار كردن بوون. وه‌ پوژ به‌ پوژ زیاتر شه‌ نیه‌ وه‌. هه‌زارو چوار سه‌د سال له‌ مه‌و پیش خوا له‌ تاقه‌ ئایه‌ تیکی قورئانا قوماری له‌ گه‌ل عه‌ره‌قا حه‌رام کردوه‌ شه‌رموی: (یا ایها الذین امنوا انما الخمر والمیسر والانساب والاذلام رجس من عمل الشیطان فاجتنبوه‌ لعنکم تفنحون) واته‌ شه‌ی نه‌وکه‌ سه‌انه‌ی که‌ به‌رواتان مه‌ناوه‌ عه‌ره‌ق و. قومارو. بت په‌رستی و. تیری گه‌وه‌ کردن - که‌ له‌ پیش ئیسلاما بوون - کاریکی پیسن له‌ کرده‌ وه‌ی شه‌یتان. خوتانی لێ بیاریزن تا له‌ به‌ژی دوایی بزگارتان بپن (انما یرید الشیطان ان یوقع بینکم العداوة والبغضاء فی الخمر والمیسر ویمدکم عن ذکر الله وعن العیلة فهل انتم متبهون) واته‌ شه‌یتان هیچی مه‌ به‌ست نی‌یه‌ شه‌وه‌ نه‌بی که‌ دوژمنایه‌تی وکینه‌ بخاته‌ ناوتانه‌وه‌ به‌ه‌وی عه‌ره‌ق و قوماره‌وه‌. وه‌ له‌ یادی خوا وه‌ نوێژ کردنتان بکات. ئایا ده‌ست هه‌ل شه‌ گرن؟ واته‌ به‌سه‌ ئیتر ده‌ست هه‌ل گرن.

به‌پاستی وه‌ك خوا شه‌رموی عه‌ره‌ق و قومار مایه‌ی شه‌رو ئاژاوه‌و عاجزیه‌. زۆرجار دووکه‌س یا زیاتر دانه‌نیشن له‌سه‌ر یاری قومار. له‌ په‌ر له‌سه‌ر شتیك شه‌بیت به‌سویند خواردن و ته‌لاق خواردن و جه‌نگ و ئاژاوه‌. تا وای لێ دێ ئاده‌میی نه‌فهرت له‌خۆی شه‌کات.

شه‌ی بۆی موسلمان قومار هه‌زاران هه‌زار خانه‌دانی ویران کردوه‌. هه‌زاران هه‌زار ده‌وله‌ت و دارایی له‌ناو بردوه‌. هه‌زاران هه‌زار ده‌وله‌ مه‌ندی پيسوا و په‌ه‌جال وه‌ دووچاری به‌لا و چورتمی کردوه‌.

قومار کشتگه‌ (مزرعه‌)ی شه‌یتانه‌، شه‌وی به‌قومار ده‌وله‌ مه‌ند بیت هه‌ژاره‌. چونکه‌ شه‌گه‌ر له‌ ده‌ستیکا بیباته‌وه‌. له‌ ده‌ستی دوومه‌ما شه‌یدو پینن. به‌لکو خۆی تیا نابوت شه‌کات و سه‌ری خۆی تیا دانه‌نن.

به‌کیك که‌ فیزی قومار بوو ئیتر ناتوانن خۆی بگرینه‌وه‌. چونکه‌ یا بردویه‌تی به‌وه‌ یا دۆراندویه‌تی شه‌وی بردویه‌تی به‌وه‌ به‌ته‌مای زیاتره‌ که‌ بیباته‌وه‌. وه‌ شه‌وی دۆراندویه‌تی. شه‌ه‌وی حه‌قی خۆی بکاته‌وه‌ له‌ به‌ر شه‌وه‌ هیچیان ناتوانن ده‌ستی لێ هه‌لگرن.

برای موسلمان خوا: قوماری حرام کردوه. چونکه مایه ی سه روماله. زور ده وله مەندی قورس بوون له یاری په کا هیچی نه ماوه. وه هه ژارکه وتووه، وه له ووه دوژمنایه تی په یدابووه. وه سه رو مالی تیا چوو.

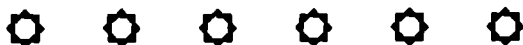
شتیکی تر هیه له قومارا که زور خراپه. نه ویش نه ویه که قومارچی فیزی مالی هه وانته نه بیت. که به هه ناسه یه ک کومه له پاره بیاته وه. دواى نه وه ئیتر که سابه تی پێناکرئ.

هه ره نه و قوماره یه که خوا حه رامی کردوه (بطاقه ی یانه صیب) کرپن، (بطاقه) کرپن له هه ر چوار مه زمه به که دا حه رامه. نه و بطاقه یه ی که پول و پاره ی له گیرفانی زور که سا نه هیشتووه، نه و بطاقه یه یه که به درێژایی سال نه یکرپن و هیچیان بۆ ده رناچن، خه م و خه فته نه بێ.

زور که سی وا هیه له یی بووه به نه خوشی. خزی و مال و منالی په جال و هه ژار، که چی هه موو جارێک بطاقه یه ک یادوو یا سی نه کرپن. ئنجا تو خوا پاره ی نه و بطاقه ی که ساله های سال نه یاندو پێنی کۆی بکردایه ته وه بۆ خزی و مناله کانی باشترنی به.

نه ی برای موسلمان له خوا بترسه. قوما ر مه که. بطاقه ی یانصیب مه که ره. (کسب) و کار بکه و پوو بکه خوا. (کاسب) خوشه ویستی خوا به، خوا نه یکردوه به ده ستور. پزق و پوزی بیارینی به سه ره بنده ی خویا. خوا به هانه ی نه وئ بۆ پزق و پوزی ناردن بۆ به بنده ی خوا. تو دوکانیک داپن پوو بکه ره خوا. یا به کاریکه وه خه ریک به. خوا پزقت بۆ نه نیرئ، ئنجا که م یان زور، واتا هه ولی زور بده یت پزقی زور بۆ نه نیرئ، هه ولی که م بده یت که مت بۆ نه نیرئ. خوا خزی نه هه رموئ (وان لیس لالانسان الاماسی) واته هه رچی ئاده می به هه زول و ته قه لای خزی په یدای نه کات ده ستی ناکه وئ.

ساخوا به که ره م و میهره بانی خزی په حه ممان پێ بکات، وه هه زول و گوشتیکمان بداتی که به پینی ده ستور و باوی قورئان هه لسو ریین. وه له ئادابی قورئان ده رنه چین.

دهسته بهری کومه لایه تی

نه ی مسلمانینه !

نه بی بزاین که دینه که مان دینیکي عالمی یه. دینی به کیتی و برابه تی یه. دینی (خچه) و خوښه ویستی یه دینی راستی و دروستی یه. دینی لږ پور دن و چا پوښی یه. دینی ناشتی و دوستایه تی یه. دینی ده ست گرتن و یارمه تی یه. یارمه تی و ده ست گرتنی په کتريی خویه کی ژور جوان و بهرزه. خوا هه وهک له ناو ښاده می دا دروستی کردووه. له ناو گیان له بهرانی تریشدا دروستی کردووه. وهک میزوله و ههنگ که یارمه تی په کتری نه دن. وه ښیشیان هه مووی هه ر به یارمه تی په کتری یه. چونکه به یی شو یارمه تی یه نه ښاده می نه ژی و نه گیان له بهرانی تر. شو میزوله یه نه وهنده ی بچوک و زه بوونه. نه وهنده ش ښشکهره. شو ښاره میزوله یه که ملیونیک میزوله ی تیا به. هه موو وهک په یک هه ول نه دن و هه ل نه سورین. وه هه موو لایه گیان یارمه تی هه موو لایه گیان نه دن. وه به هه موویان زه خیره ی زستانه کیان نه خن. بو شو پوښه به فروبارانانای که ناتوان له کون بیته دهر وه. هه روا نه گه ر مه ترسی په ک پووی تیکردن. هه موو کڅ نه پنه وه. وه هه ول نه دن بو لږدنی شو و مه ترسی یه.

قورنای پیروز له سوره ی (غل) دا بومان نه گزیتنه وه که هه زره تی سلیمان پیغمبر (به خوی و له شکرینکي گه وره وه به چولنکا نه روات که پر نه بیت له ښاره میزوله. وه سلیمان و له شکره کی ناگیان له و میزولانه نابیت که و له و شویتنه دا بلا بوونه ته وه. به لام شای میزوله کان هه ست به مه ده کات. وه به زمانی خویان به میزوله کان پانه گه بنی که ناگاتان له خوتان بیت. وه بچه ناو ښاره کانتان. تا سلیمان و له شکره کی پیتان پیانه نین و داتان نه شینل. قورنای نه فرمویت: (حتی اذا اتوا علی وادی النمل قالت غملة یا ایها النمل ادخلوا مساکنکم لا یغظمنکم سلیمان و جنوده وهم لایشعرون) واته کاتیک که سلیمان به خوی و له شکره که یه وه گه یشتنه ده شتی میزوله کان. شای میزوله کان بانگی لیکردن و پی ی وتن: نه ی میزوله کان هه موو بچه وه ناو ښاره کانتان تا سلیمان و له شکره کی داتان نه شینل.

ته ماشای مه ردی شو میزوله یه بکه ن بزاین چون که مه ترسی پووی کرده هاوړیکانی. خیرا بیداری کردنه وه و خه بهر که ی پیدان. شو میزوله یه که شو ښه جوانی کرد. خوی گه وره کرده وه که ی په سند کرد. وه له قورنای پیروزدا ناوی شو میزوله یه ی برد. وه سوره تیکي

له قورشان به ناوی نه و میزوله یه وه ناونا که سووره ی (نمل) ه وه حکایه ته که ی بؤ گزاینه وه تا نیمه ش چاو له و میزوله یه بکه یین. وه کرده وه جوانه که ی بکه یین به سر مه شقی خومان. به م په نگه ناوی که س به خراپه نه به یین. وه به ده ست و زیان زیان له که س نه ده یین. وه هر چه ند ویستمان زیان به یه کینک بکه یه نین. حکایه تی نه م میزوله یه مان بیر بکه ویته وه. وه شهرم بمان گری وه په شیمان بینه وه. نه گینا خوا حکایه تخوانی نیمه نیه حکایه تی حه زره تی سلیمان و میزوله مان بؤ بگپزیته وه. به لکو مه به سستی خوا نه وه به که نیمه ش وه ک میزوله وابین قازانجی یه کترمان بوئ. وه زهره رو زیان له یه ک دوور بخینه وه.

له نایه یتیکی ترا خوا نه فرموی: (المؤمنون والمؤمنات بعضهم اولیاء بعض) واته پیاوان و ژنانی موسلمانن یه کتری بؤ یه کتری یارمه تی درن. واته نه بیت هه موو موسلماننیک خیرو خوشی هه موو موسلماننیک بویت. وه هیچ که سینک زیان به هیچ که سینک نه گه یه نیت. به لکو نه بن خزمه تی یه کتری بکه یین. به مال، به پاره، به ده ست، به زیان، به قه له م، له گه ل دراوسی دا، له گه ل خزما. له گه ل دقست و براده را، له گه ل ناسیاوا، به لکو له گه ل هه موو که سینکا.

به م پی به نیسلام پازی نیه له موسلماننیک که زهره ری موسلماننیک بویت توشی زهره رو زیان. یا نازار و سزای بکات.

نیسلام پازی نیه له موسلماننیک که خوی تیر بیت و دراوسیکه ی برسی بن و بن شینو سر بنیته وه. نه م برسی بیت وه نه ویش به ده ورسی و به له گه ن چیشیت بکاته ته نه که ی خوله وه.

نیسلام پازی نیه له موسلماننیک به بوخچه و به باوول جلوه برگی تازه و کونی ببیت و هه ژاره که ش لوسه رمانا هه ل له رزیت هیچی نه بیت له به ری کات.

نیسلام پازی نیه له موسلماننیک کوتال و زه خیره و ده غل و دانسی زوری ببیت وه هه لی گریت بؤ گرانتر. له کاتیکا که خه لقی پیویست بن په و شتانه ی که نه وه یه تی پیغه مبر (نه فرمویت (بش العبد المحتکر ان أرخص الله الأسعار حزن وإن أغلاها فرح) واته نه وانه ی که کووتال و زه خیره و ده غل و دان و نه شان نه وه. به نده به کی زور خراپن. نه گه ر خوا، شت هه رزان بکات نه وان خه مبار بن. وه نه گه ر گرانی بکات نه وان که یف خوش بن.

نیسلام پازی نیه له موسلماننیک زهوی و زاری زوری ببیت به په رنگینک خوی هه مووی پی زهره نه کریت. وه هیندیکسی به یاری بیمنتیه وه. وه زاره کانی دراوسیشی بن نه رزو ناو بن.

یارمه تی و ده سته به ریتی کومه لابه تی له نیسلاما گه یشت به پله یه ک حه زره تی عومر (پوژنیک له (مدینه) جوله که یه کی پیری په جالی دیسی له به ر ده رگایان سوالی نه کرد. شه و چوو بؤ مالی نه و جوله که یه. وه هه ندیک

شتیشتی له گهل خویا برد، له پاشا ناردی به شویس مأموری خزینه دا. وه پینی ووت: ته ماشای نه م جووله که به و نمونه ی نه م بکه، ره وانی به نه مانه تا گنج بوون و که سب و کاریان ده کرد نیمه سه رانه مان لی نه سندن. نیستا که پیر بوون لی یان نه پرسینه وه. وه فرمانی دا فرموی له نه مرو به دواوه سه رانه یان لی مه سینن. وه له خزینه ی ده ولت به ختیویان بکه ن و وه مانگانه یان بۆ بپرته وه.

نه ی موسلمانینه! موسلمانی به راستی بن. که به یه ک که یشتن سه لام له یه ک و هاتوچوی یه ک بکه ن، به خوشی و ناخوشی به که وه بن، ده سستی یه ک بگرن، یارمه تی یه ک بده ن، سه سودی مه به ن، قین له سک مه بن، ناوی به کتری به خراپه مه به ن، دلتان له گهل یه کا پاک بیت، دل پیس مه بن، قورشان نه فرمویت: (یوم لایف مال ولا بنون، الا من اتی الله بقلب سلیم) واته رهژی دواپی رهژی که مال و منال و ده ولت و دارایی که لک ناگرن، نه وه ی که لک بگرن له وه رهزه دا هه ردلی پاک وه کرده وه ی چاکه. ساخوا به که ره م و میهره بانی خوی دلمان پاک بکاته وه له عاستی یه کتری، وه یارمه تی مان بده ت له سه ره موو چاکه و ده ست گیری یه کی موسلمانان، وه له هه موو به لایه کی نه ریزوئاسمان به مان پاریزی.

مانگی ڀه مه ڙان

نه نى مسلمانينه !

خوا له قورئاندا نه فرموى (وربك يخلق ما يشاء ويختار) واته خوا چى يوئى دروستى نه كات، وه چيشى يوئى له ناو نه م دروست كراوانه دا. مه لى نه بڙيرئو به رزى نه كات، وه چيشى يوئى له ناو نه م دروست كراوانه دا. مه لى نه بڙيرئى و به رزى نه كاته وه، به م ډهنگه په كيك له ناو ه زاران كه سا مه ل نه خات به زانو خوښنده واريكى به رز، يابه سر كرده و قاره مانيكى به مره مند، يابه پيغه مبه رو ډه وانه كراوئيكى گه وړه و بلندو پايه به رز. مه روه ما كه له گه ل ويستى به مره لى خوى بږيرئى به سر شوينيك، نه و شوينه مه ل نه بڙيرئى له ناو ه زاران شوينا، وه نه يكات به جنى طواف بؤ عالم، وه شه وو پوڅى سه د ه زاران كه س به د ه وريا نه خولينه وه. مه ر به و ډهنگه كه له گه ل ويستى كاتيك پيروز بكات و به رزى بكاته وه به سر ه مو كاتيك، مه لى نه بڙيرئى و نه يكات به كاتى جوړه خواپه رستى په ك. وه ده رگاس ډه حمه تى خوى تيا نه كاته وه، وه ك مانگى ډه مه ڙان، كه كردويه تى به كاتى ناردنه خواره وه لى قورئان، ئينجا با بزانين قورئان چى به ؟!

قورئان نه و كتيبېه پيروزه به كه په رده لى له سره عقى ئاده مى لايرد، و له بت په رستى به وه هينا به سر خواپه رستى.

قورئان نه و كتيبېه به كه ته وق و په يوه ندى تقليدو چاوليكه ريبى له ده ست و قاچ و مى ئاده مى ډاكه ند، وه پالى پيوه نا بؤ وورد بوونه وه له ئاسمان و زهوى و دوزينه وه لى سرارى طبيعت وه كه خوا نه فرموى (اولم ينظروا في ملكوت السموات والأرض وما خلق الله من شيء).

قورئان نه و كتيبېه به كه فوړق و فوړقى ه لگرت له ناوه ندى ئاده مى دا، وه تئى گه ياندن كه ه مو له ئاده من و ئاده ميش له گله، وه كه س له كه س زياتر نى به، به باريزگاريى و خواپه رستى نه بى وه كه قورئان نه فرموى (ان اكرمكم عند الله اتقاكم).

قورئان نه و كتيبېه به كه ه رچى ډئى چا كه ه به نيشانى ئاده مى نه دات، وه ه رچى ډئى خرابه ه به لئى نه گړئ.

ئينجا توخوا قورئانيكى وا گه وړه، حه ق نى به نه و مانگى كه نه و قورئانه تياها توتنه خواره وه بكړئ به مانگى پوڅو كه گه وړه ترين عباده تو

خواپه رستی یه، وه یادی ئه ومیهره بانی یانه ی تیا بکریته وه که خوا له گهل
کۆمه لی ئاده می دا کرد، یه تی؟.

ئه ی موسلمانینه! یه کینک ئه بن به پاشا، یا به سه رکۆمار تا ئه و پاشایه
یا ئه و سه رکۆماره بمینی هه موو سالتیک رۆژی له دایک بوونی ئه کری به
شایی. وه له هه رچی پایته ختی جیهانا هه به نوینه ری ئه و پاشایه یا ئه و سه رکۆماره
ناههنگی تیا نه گرن و شایی تیا ئه کن، چونکه ئینسانیکی تیا له دایک
بووه.

یاخو دهوله تیکی، زیندوو هه موو سالتی له و پۆژه دا که دهستوری
دهوله ته که ی تیا دانراوه ئه یکن به شایی بۆ دانانی ئه و دهستوره.

ئه ی ئه و مانگی ره مه زانه ی که دهستوری ئیسلامی تیا هاتۆته خواره وه
که قورئانه، وه به ردی بناغه ی نایینی ئیسلامی تیا دانراوه، وه ده رگای خوشی
و خوش به ختی تیا کراوه ته وه - له کۆمه لی ئاده می - ئایا حق نی یه پۆژووی
ئه و مانگه بکری به شایی له دایک بوونی دهستوری ئیسلام که قورئانه، که
دواترینی هه موو دینیک و هه موو شه ریعه تیک و هه موو دهستورینکی
ئاسمانی یه.

له بهر ئه وه خوا خۆی مانگی ره مه زانی به رز کرده وه، نه خشه ی بۆ کیشپاین
که چۆن پیزی بگرین، وه چ خوا په رستی یه کی تیا بکه یین، وه پۆژووی ئه م
مانگه پیرۆزه ی دانا له سه رکۆمار موسلمانان، وه هه رمووی (فمن شهد منکم الشهیر
فلیصه) واته هه ر که سێ به مانگی ره مه زان گه یشت با به پۆژوو بی له
شوکرانه ی ئه و قورئانه گه وره یه ی که بۆ نیراوه له م مانگه دا، وه ئه م دینه
پاکه ی که پۆی دانراوه، وه ئه م دهستوره جوانانه ی بۆ هاتوو. که واته ئه ی
موسلمانینه بچن به پیر مانگی ره مه زانه وه، به رهنگینکی وا که خوا و پینغه بهر
پێیان خوش بی، وه پێشوازی یه کی وای بکه ن که لایه قی ئه م مانگه و
شایسته ی قورئانی پیرۆزین، وه تا ئه توان به گۆ که سا مه چن و دلی که سی
تیا نازار مه ده ن و ناوی که سی به خراپه تیا مه به ن و ئامۆژگاریی مال و
منال تانی تیا بکه ن به خوێژ و پۆژوو، چاوتان له دراوسه ی هه ژارو هه تیوی بی
که س و پیری که فته کاری بۆ نه وابی.

سا خواش یارمه تی مان بدات بۆ پێشوازی مانگی ره مه زان، وه نوێژ و
پۆژۆ که مان گیرا بکات، وه یمان پارێژی له هه موو به لاو چورتمینکی پۆژگار.

فەلسەفەى پۇژوو

نەى مەسلەننە !

خوالە سالى دووھەمى كۆچى. وەلەبەشى دوايى مانگى شەعبانا پۇژووى
پەمەزانى فەرزكرد. وەئايەتى (كتب عليكم اعيام كما كتب على الذين من قبلك
لعلكم تتقون) ى ئارەدە خوارەو. واتە ئەى ئەو كەسانەى كەپرواتان مەئناو.
پۇژووتان لەسەر پەنويست كرا. مەروەك پەنويست كراو لەسەر گەلانى
پەنئىش ئىو. تالەخوا بقرسن. وەلەترسى خوا خوتان بپاريزن لەمەموو
گوفتار و كۆردارىكى خراپ.

لەخوا ترسان سەرچاوەى مەموو چاكەيەكە. وەك پەنەمەرىگە ئەفەرموى
(راس الحكمة غافة الله) كە لەخوا ترسان بوو. مەموو چاكەيەك چاوەپوان
ئەكۆى. كە لەخوا ترسان بوو. پاريزى لە مەموو خراپەيەك ئەكۆى.
لەخوا ترسان كەبوو نەچا و گوناھ ئەكات. نەدەست گوناھ ئەكات. نەزبان
گوناھ ئەكات. نەقاچ گوناھ ئەكات. وەلەشكۆى ئەندام بەدەست و چاوەزبان و
گۆى وقاچەو. مەچيان لەفەرمانى خوا دەرناچن. وەئيشى بىن شەرى ناكەن.
كەلەخوا ترسانئىش نەبوو. ئەم ئەندامانە مەموو لەپەت بەر ئەبن. ئەو كەلە
چاوە تەماشاي ناموسى خەلك ئەكات بەناپاكى. دەستە دەست درىژى
ئەكات. دەم و زبانه ناوى خەلق ئەبات بەخراپە. قاچە ئەچى بۆ گوناھو ئيشى
بىن شەرى. كەواتە پۇژوو باشتەين (مەرسە) يە بۆ مەسلەمانان كە دەرسى لە
خوا ترسانى تيا بخوئى. وەفەزى لەخوا ترسان بىن. چونكە كەس ئاگاي لە
پۇژوونى يە خوانەبن. وەمەموو كەسنىك لەمەموو خواپەرستى يەكا. ئەتوانى
ريايى تيا بكات. لەپۇژوودا نەبن. چونكە مەموو كەس ئەتوانى بەدەمەن
بەپۇژووبىن بەدەزى يەو. بيشكىنى. كەلەترسى خوا نەيشكەند ئەو مەعنای
وايە كە ئەو پۇژوو مەر بۆ خوايە. بۆيە خواش لە دەيسىكى قودسى دا
ئەفەرموى (كل عمل ابن آدم له إلا الصرم فانه لي، وانا أحرى به) واتە مەموو چاكە و
خوا پەرستى يەكى ئادەمى بۆ خوئەتى. تەنبا پۇژوو نەبن. كەئەو مەر
بۆ مەن. وە مەر خۆم پاداشتى پۇژووان ئەدەمەو. ئىنجا مەر كەسنىك
بەپۇژووبو نەخوازە لەهەوينا. كەپۇژگار درىژو گەرم. لەبەيانى يەو. وە
تائىواری. زۆرجار ئەو پۇژووانە ئارەزووى خواردن و خواردنەو ئەكات.
وەلەگەل مەموو جارىكا. خۆاي بىرنەكەوئەو. وەلەترسى خوا لەو
ئارەزووى ئەگەپئەو. وەبەم رەنگە پيشەى لەخواترسان. لەلدوودەروونیا
ئەپوئى و جىگىر ئەبن. وە مەمیشە وائەزانى كە لەبەردەمى خوادا وئىستاو.

نه گهر نه ميش چاوى له خواوه نه بى. برواى وايه كه خوا چاوى له مه و هه رچى بكات ناگاي لى يه.

له خوا ترسان كه گه پشته نه م پايه يه. نيتر نينسان نه به كردار و نه به گوفتار كارينكى واناكات كه خوا پى ناخوش بى. ته ناته گهر به بى ده سلاتى خوى شتيكى خراپ به دليا هات - خيرا له ترسى خوا- تهويه نه كات. و نه و بيره خراپ له دلى خوى ده ره كات.

توخوا پوژوو انيكى تينو. بابرسى كه به ته نيا له شوينيكى چولا. نه ويري له ترسى خوا قومن ناو. ياپاروويهك نان بخوات. چون نه ويري مالى يه كيك بخوات. يافيلى لى بكات. ياسويندى درو بخوات. باشه هاده تى درويدات. يابه چاوى ناپاكى ته ماشاى نامووسى يه كيك بكات.

كه واته فهلسه فهى پوژوو. نه م ترس و پاريزگارى يه يه. كه خوا نيشاره تى بۆكردوو فهرمووى (نعلكم تترن) هه ر موسلمانيك كه گه پشته نه م پايه يه. هه موو كرده و به كى به به ره بى. وه هه ر كه سينكيش نه ي گه پشته. هه موو كرده و به كى به با نه چى. به لى هه موو خوا به رستى به ك مايه ي له خوا ترسانه. به لام هيچيان ناگه نه به پوژوو.

كه واته پوژووى ره مه زان. گه و ره ترين بوته به بو موسلمان. له به كه م پوژوى ره مه زانه وه له م بوته به دا قال نه بى. تا پوژوى جه زن. نه و حه له نينجا وهك پارچه زيريكى پاكى بى خهوش. پاك نه بيه وه تاساليكى تر. به لى فهلسه فهى پوژوو نه مه بوو كه قورشان به بهك (كلمه) باسى كردوو فهرمووى (نعلكم تترن) به لام له گه ل نه م فهلسه فه به دا. گه لى فهلسه فهى تريشى هه يه. وهك ته مانه ي دوايى:-

۱- موسلمان به مووى پوژوو وه. فيرته بى كه لغاوى هه وه س وه تاره زووى خوى بگريته وه. وه زال بى به سه ر خويا. وه هه ر ده مى تاره زوو بردى بۆكارينكى بى شه رعى بتوانى به ناسانى خوى لى بگيريه وه.

۲- پوژوو ناده مى دل نه رم نه كات. وه فيرى به زه بى هاته وه ي نه كات به مه زار و كه م ده ستانا.

۳- له پوژووى ره مه زانا به كسانى هه به له ناوه ندى ده وه له مه ندر مه زارو كه و ره و بچووكدا. چونكه هه موو وهك بهك برسى وتينوون.

۴- پوژووى ره مه زان كومه له و گه ل فيرى ده ستوورى نان خوارى نه كات. به م رهنگه هه موو له بهك كاتا پارشينو نه كه ن. وه له بهك كاتا پوژوو نه شكينن.

۵- پڙڙوو ته گه ر به پټی ٿاموڙگاری ٿایین و فلسفه هی دین بی. ته بی بق ریازت و که م خواردن بی. نه ک بق زور خواردن. ته و حله ٿینسان لاواز ته بی. وه هرچی به زو چه وری - که له شیا چین چین که وتوته سهریک، وه تنگی به دل مه لچنیوه - مه مووی ته توتیه وه. هر له بهر ته وهیه که پیغه مبه ر ټه فهرموئی (صومر تصحوا) واته به پڙڙووبن تا ساغ و ته ندروست بن.

به لام داخه که م پڙڙووی ٿیستا. له جیاتی ته وهی قازانجی بیی هه ندی جار زهره ری مهیه، چونکه یه که م. هرچی خواردن قورس وقله و مهیه، مه مووی ته خرپته مانگی په مه زانان. دوهم بق پڙڙووی ده دوانزه ساعات، که س له کاتی به ربانگدا ټاگای له خوی نامینی، وه به مه لپه وه ته چنه سر نان خواردن ته لئی سده ساله هیچیان نه خواردوه، نه خوازه لا پارشیوان، که ته مه نده ته خون، دوی ماوه یه کی که م، له تینوانا گریان تی بهر ته بیت وه له نیوه پروانا ته لین: ټاخو بگهینه ټیورائی تیر ټاو بخوینه وه، ټینجا هی وایه له کاتی به ربانگا - ته وه نده ټاوی سارد ته خواته وه - چاوی تاریک ته بی یا توشی نه خوشی ته بی. هیچ په مه زانیک نییه به موی زور خواردنه وه. چنه که سیتیکی تیا نه خوش نه که وی یانه مری. له مانه مه مووی ناشیرین تر بق پڙڙووان، توپه بوونه که یانه. لایان وایه که له گه ل به پڙڙووبون. ته بی توپه ببن. وه هر له خویانه وه بچن به گز ته م و ته وای. نازانن که پڙڙوو بق ته وه دانراوه که ټینسان له خوا نزیک بکه ویتته وه. وه په وشت و خوی فریشته و پیغه مبه ران بگری. وه تی ناگات که به سده پڙڙوگونامی توپه بوونیتیکی بی جی ناسرپته وه.

که واته ته هی موسلمانینه له مانگی په مه زانا زیاده خوری مه که ن. زبانان شیرین و ناوچه وانټان پوون و دلتان پاکو ده متان پاک وه دهستان کراوه بی له گه ل هه ژاران و لی قه و ماوانا، وه په هم به موسلمانان بکه ن. تاخو اش په حم به ټیوه بکات وه دهستی موسلمانان بگرن. تا خواش له کاتی ته نگانده دا دهستان بگری وه بی به ده ننگتانه وه. خوا په حمان پی بکات. وه به هیدایه تی قورټان هیدایه تمان بات..

پښتانه وو.. نه و شتانه ی که بیرمان نه خاته وه

نه ی موسلمانینه !

مه موو شتيك جوړه نيحايه كي مه يه به عني كه له گه ل ديت. يابيستت شتيك به دل تا تن نه په يي. نينجا بابزانين نيحاي پښتانه وو. وه له عصری پيغه مبره را ځي تيا پويي داوه. وه له گه ل پښتانه بير كه وته وه. چي تر ت بير نه كه وپته وه. نه و شته گه وره و گرنگانه ی كه له مانگي پښتانه پويانداوه له كاتي پيغه مبره را سني شتن. كه له گه ل پښتانه بير كه وته وه. نه وانه شت بير نه كه وپته وه.

په كه ميان:

قورثاني گه وره و پيروز. كه له مانگي پښتانه هاتو ته خواره وه. وه په كه مين وه چي تيا هاتو وه بڼ پيغه مبره را ځي. وه به ردي بناغهي نيسلامه تي تيا دانراوه. وه كه خوا نه فرموي (شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن، هدي للناس وينات من الهدى والفرقان)

دوه م:

له حه فده ی مانگي پښتانه - كه پوړي جمعه، وه له سالي دووه مي ميجري دابوو- په كه مين غه زاي نيسلامي تيا قه و ماوه. كه پني نه لين: غه زاي به دري گه وره. وه له شكري حه ق و ناحه ق دايان به په كا. وه له شكري ناحه ق له به رده مي له شكري حه قا شك او پوخوا و تليسا يه وه. كه به م غه زايه نيسلامه تي - وه كه دره ختيك كه بنيزي و بگيرسي - پوواو گيرساو پيشه ی داکوتا. وه پيغه مبره را ځي و موسلمانان به كه مين جاره كه خويان بنوين. وه نرخ و قيمه تيان بچي ته دلي دوژمنه كانيانه وه و اتا له مانگي پښتانه - كه قورثاني تيا هاتو ته خواره وه - دره ختي نيسلامه تي تيا نيزا، وه له دواي پانزه سال - كه جهنگي به دري تيا قه و ما - نه و دره خته گيرساو جيگير بوو. كه واته نه م دوو پوي داوه زور گرنگن. وه په يوه ندي يان مه يه به په كه وه. بڼه قورثانيش له په كه ثايه تا ناويان ثابات و كويان نه كاته وه. نه فرموي (ان كنتم منكم يا لله وما نزلنا علي عبدنا يوم الفرقان، يوم التقى الجمعان) و اتا نه گه ر پويان مه يه به خواو به وه ي كه نار دوي مانه ته خواره وه بڼ به نده ی خومان (محمد) له پوړي (ناردي) قورثانا. نه و پوړه ی كه دوو له شكرو دايان به په كا (له به دردا).

له هر گرنگی نه چنگه. خوا منته نهی به سهر پینغه مبه رو موسلمانانا که به له شکرکی (۲۰۵) که سی یوه خوا زالی کردن به سهر له شکرکی ۹۵۰ که سی دا. وه حه فتایان لی کوشتن - که به کینکیان نه بو جهل سوو - وه حه فتاوشه ش که سیان لی به دیل گرتن. وه نه فهرموی (ولقد نصرک الله بیدر وانتم اذنه فانشر الله بکم دشکرون) واتا به راستی خوا یارمته تی دان له (غه زای) به در له کاتیکا که نپوه (له هه موو پوویه که وه) زه بپوون سوون. نینجا له خوا بترسن تاشوکرانه ی خوا بکن.

سپینه م:

له و شته گرنگانه ی که له مانگی په مه زانا پووی داوه فه تی مه که که یه. که له سالی هه شتم. وه له مانگی په مه زانا پینغه مبه ﷺ به خوی و ده مه زار صحابه وه چووه سه (مه که که). وه له پوژی جومعه و بیسته می مانگی په مه زاندا مه که که ی گرت. وه که عبه ی پاکرده وه له و بتانه ی که تیا بوو. که واته دره ختی نیسلامه تی له مانگی په مه زان وله شه وی (لبنه القدر) دا نیترا. وه له هه فده ی په مه زانی سالی دووه می کوچی که غه زای به دری تیاکرا. نه و درخته گیرساو پوواو په لوپوی ده رکرد. وه له په مه زانی سالی هه شته ما که مه که که گیرا. نه و درخته که وره بوو. وه سپهری کرد له هه موو عه ره بستان. نیتر ده سته ده سته خه لق نه هاتن و موسلمان نه بوون. وه ک سووره ی (ان فتحنا لک فتحا مینا) نیشاره تی بو نه کات.

موسلمان هه رچه ند به مانگی په مه زان بگات شه م پووداوانه ی بیر نه که وینه وه. وه نیمان موسلمان به یادی نه و سه رچاوانه تازه ده بینه وه. شه مانگی په مه زان بوو. وه نه مانه نه و شتانه بوون که له په مه زانا به بیرا دین. که واته شایسته به بو موسلمانان که دلایان بکه نه وه بو مانگی په مه زان. وه بو نه و شتانه ی که له مانگی په مه زانا پوویداوه له نیسلامه تی دا. وه دلی خویان سبیل بکن. وه هر ژدنگیکی پپوه بن لینی بکه نه وه. وه پئی خه یال و خه تری شه یان به ستن له دلی خویان.

مانگی په مه زان تو ماریکی میژوویی به بو نه و به سهر هاته که ورانه ی که تیا پووی داوه هر وه ک ده فته ریکی خوی به ناوی پوژووان و نه و کرده وه چاکانه ی تیا نه نووسری که له په مه زانا نه یکن. له ناخر شه وی مانگی په مه زانا نه و ده فته ره نه پینچرینه وه و هه ل نه گیری. و دبه رز نه کرپته وه بو باره گای خوی که وره وه ک قورئان نه فهرموی (لله یسعده انکم الطیب و العمل الصالح یرفعه) واتا هه موو قسه به کی پاک و هه موو کرده وه به کی چاک بو باره گای خوی که وره به رز نه بینه وه. له به یانی پوژی جه رتا هه قی هه موو که سینک نه دری. و ده موو پوژووانیک یاداشتی خوی و جائیزه ی خوی وه رنه گری به زیاده وه. وه ک قورئان نه فهرموی (لله یسعده انکم الطیب و العمل الصالح یرفعه).

که واته نهی موسلمانینه بچن به پیر مانگی په مه زانه وه به جورنکی وا
 که خواو پیغه مبره رحمه الله پی یان خوش بی. وه پینشواری به کی وای بکن که لایه قی
 نه م مانگه و شایسته ی قورشانى پیروزی. ناگات له ده ست و دهم و دلو
 زیانتان بی. جنیو مه دهن. ناوی که س به خراپه مه بن. دوو پووی و دوو زیانی
 مه کن. مالی که س مه خون. قهرزی موسلمانان بده نه وه. دلی که س نازار
 مه دهن، به چاوی ناپاکی ته ماشای که س مه کن. مه میشه ماتوچوی مزگه وت
 و جمعه وجه ماعت بکن. ته راویحتان نه فو تنی. گوئی له وه عظم و ناموزگاری
 مزگه وت کان بگرن. سا به لکو خوا په حمان پی بکات له م په مه زانه پیروزه دا.
 وه له پوژی پدهش و به لای گه وره بمان پاریزی.

خوا حافیزی له رهمهزان

نه ی موسلمانینه !

چەن حەفتەیک لە مەو پێش مانگی رەمەزان هات بە خۆی و هەموو خێرو بەرە کە تێکی به وه خەتیبەکان خوتبە ی زۆر جوانیان تیاخویندە وه له رۆژی جومعانا. وه خویندە واران و زانایانی ئایین زۆر باسی گەورەیی مانگی رەمەزان و خێروبەرە کە تی پۆژوویان بۆ کردین. وه وه عەظمو ئامۆزگاریی یان کردین. خاوەن قەلە مەکان و تارایی زۆر جوانیان بۆ نووسین لە رۆژنامەکانا. وه له رادیۆ و تەلەفزیۆنا قورشانێ زۆرمان بۆ خوینرا. وه بە دوورو درێژی باسی گەورەیی رەمەزان و شۆڕشی ئاسمانیان بۆ کردین. کە قورشان چۆن ئەو شۆڕشەیی مینایە سەر زەویی. وه پێشڕەویی کرد تا دام و دەرگای بت و بت پەرستانی هەلگرت. وه بازارێ زۆر و سەتەم و ناحەقی پێچایە وه. وه بۆ شوکرانەیی ئەم شۆڕشە. خوا پۆژووی ئەم مانگە ی دانا لە سەر موسلمانان. وه ئەمانە بە هەموو لایەکیان لە ماوەی ئەم مانگە دا ناوچە یەکی گیانی و جەوکی پۆچی وایان بۆ پێکەینان. چاوه پوان ئەکرا کە هەموو موسلمانێک بە ژن و پیاو و گەورە و بچوو کە وه بە رۆژووبن. وه هەموو دەست بەدەنە خواپەرستی. وه له کاری بەد و خرابیی خۆیان بگێرنە وه. بە لام بە داخە وه ئەم هەموو قورشان خویندە. وه ئەم هەموو ئامۆزگاریی و حەدیس خویندە وه. وه ئەم هەموو خوتبە جوانانە ی کە درا بە گۆنچەکە دا، کاری نە کردە هەموان. بە لکو هەر کاری کردە سەر کە مێک لە موسلمانان کە بە پۆژوو بوون و هاتوچۆی مزگەوت ئەکەن.

ئە ی بڕای موسلمان ! ئەم مانگە پیرۆزە و خەریکە بارشە کاو بە جێمان دیلی. وه جێمان تیا کردوو له چاکە و خرابە ئە ییا بۆ باره گای خوا و پای ئە نوێن. وه شەهادەت ئە دا لە مەحکە مە ی خوادا بە چاکە له سەر چاکان وه بە خرابە له سەر خراپان. ئینجا خۆزگە بە و کەسانە ی کە بە پووسووری مانگی رەمەزانیان گرت. وه خواو پێغەمبەر یان له خۆیان خوشنوود کرد. خە جالە تیش بۆ ئە و کەسانە ی کە خواو پێغەمبەر یان له خۆیان رەنجاند. وه حورمەتی رەمەزانیان شکاند.

ئە ی بڕای موسلمان ! زۆری و امان هە یە هەر له مانگی رەمەزانا نوێژ ئە کەن و بە پۆژوو ئە بن. وه هاتوچۆی جومعه و جماعت و مزگەوت ئە کەن. وه کە خواپەرستی هەر بۆ مانگی رەمەزان دانرا یی وایە. نازانن کە عیبادهت هەر بۆ خوا یە. وه فەرقی مانگی رەمەزان و شەوال لای خۆانی یە.

ئەى بىراى مۇسلىمان ! خوا بە پىغەمبەر و ھەموو مۇسلىماننىك ئەفەرمۇى.
 (واعبد ربك حتى ياتيت اليقين) يەئنى نوپۇز و خواپەرستى بىكە تا مەردىن
 پىغەمبەر ﷺ لە و نەخوشى يەى كەتيا وەفائى فەرموو و نوپۇزى نەچوو، ئىنجا
 تەماشاكەن پىغەمبەرىكى و اگەرە لە كاتى گيانە لا و اناگى لە نوپۇزە كاتى بى.
 وە يەك نوپۇزى نەچى. چۆن ئەبى مۇسلىمان لە سالىكا يانزە مانگ نوپۇزە كە.
 پەمەزان و پەمەزان نەبى.

ئەى بىراى مۇسلىمان ! ئىنە لە مانگىكى زۆر گەرە و پىرۇزان. ئەوانەى
 كە عاجىزان بوو، يا ئاشتىيان بىتەو، ئەوانەى كە رقىيان لە يەكە. بادلى خۇيان
 پاك بىكەنەو لە قىن و كىنە. ئەوانەى ھاتووچۆزى يەك ناكەن با دەست
 بىكەنەو مى يەك، ئەوانى ھەسادەت بە يەك ئەبەن. باتى بگەن كە ئەو
 نىمەت و دارايىيە خوا ئەيدا، وە كەس بە زۆرى بازووى خۇى پەيداى
 نە كەردو وە ناپىكات. كەواتە ئەو كەسە گوناھى چى يە كە خوا دەو لە مەندى
 كەردو وە. خوا لە قورئانا بەوانەى كە ھەسادەت بە مۇسلىمانان ئەبەن ئەفەرمۇى
 (ام يفسدون الناس على ما آتاهم الله من فضله) واتە بۇ ھەسادەت ئەبەن بە مەردوم
 لەسەر ئەو لطف و مېھرەبانى يەى كە خوا رىشتو يەتىى بەسەر
 بەندەكانى خۇيا، واتە ھەسادەت بە كەس مەبەن، وە چاوبە كەس
 ھەل مەمىتن. لە خوا ئە پارىمەو بە لطف و مېھرەبانى خۇى لىمان خۇش بىى.
 وە پۇڭووى پەمەزانە كە مان لى قبول بىكات. وە ھەموو پەمەزانىكەن بەخۇشى
 بىت و بىرو وە اصلاحى ھالمان بىكات، وە دلمان پاك بىكاتەو لە ژەنگى گوناھ
 وە لە ھەموو بە لا و چورتمىكى پۇڭگار بىمان پارىزى. وە دەرگى ئەمەن و
 ئاسايش و خۇشى و خۇش بەختى مان لى بىكاتەو.

تهوبه و په شیمانی!

نهی مسلمانینه !

نم مانگی په مه زانه شوېر شینکی ایمان و باوه په خواپه رستی خسته ناو
 موسلمانان وه. زور کس له وانه ی که نوژیان نه شه کرد. یا عه ره قیان
 نه خوارده وه و قوماریان نه کرد. به بهر که تی مانگی په مه زانه وه تهوبه یان
 کردو ده ستیان مه ل گرت. هه روه ک ده ستیان کرد به نوژیو پوژیو. به پوژ
 به پوژیو بوون و به شه و له ته راویا بوون. وه خویان به سابوونی تهوبه و
 په شیمانی پاک. وه نامه ی ره شی نه عمالیان به فرمیسی په شیمانی شورپی و
 سپی پان کرده وه. نیمانی خویان تازه کرده وه. لطف و میهره بانی خوا و
 پیغه مبه رښه و موسلمانان یان بؤ خویان پاکیشا. وه هاتنه وه پیزی موسلمانان و
 خواپه رستان. زور حه یفه که له مه ولا تهوبه که یان بشکینن. وه بگه پینه وه سر
 کرده وه ناشرینه کانی جارانیان. نه ی شه و که سانه ی که له مانگی په مه زانا
 تهوبه تان کردوه. نه گه ر عبادت تان بؤ مانگی په مه زان کردوه. نه وا مانگی
 په مه زان ته واو بوو. وه پستی مه ل کرد و پوی. وه نه گه ر عبادت تیشتان بؤ
 خوا کردوه. خوا باقی یو له شوینی خویه تی. وه له په گی بنا گوئ لیمان
 نژیک تره. چاوی له مه موو کرده وه په کمانه وه گوئی له مه موو قسه په کمانه
 وه ناگای له مه موو خه یالیکمانه. که به دلما نا بیت و بېروا. نه ی موسلمانینه !
 تهوبه کردن عومری نینسان تازه نه کاته وه. تهوبه کردن به هاری عومرو
 زینده گانی به. له بهر نه وه قورشان له (۱۱۵) شوینا ناوی تهوبه شه بات.
 وه هانه هانه ی موسلمانی له سر نه دات. به م په نگه له نایه تیکا نه فهرموی:
 (یاایها الذین آمنوا توبوا الى الله توبة نصوحا) واته نه ی موسلمانینه تهوبه بکه ن
 به تهوبه ی خالص.

له نایه تیکی ترا نه فهرموی (وهو الذي يقبل التوبة عن عباده ويعفو عن السيئات)
 واته خوا شه خواپه به که تهوبه له بنده ی خوی قبول نه کات. وه له
 هه موو گونا میکی خوش نه یز.

له نایه تیکی ترا نه فهرموی: (الا من تاب وامن وعمل عملا صالحا فاوفت يبدل الله
 سيئاتهم حسنات وكان الله غفورا رحيما) واته نه وانه ی که خاوه نی ایمان و باوه
 و کرده وه ی باشن. وه له گه ل هه موو گونا میکا په شیمان نه بنه وه و
 تهوبه نه کن. خوا تهوبه یان لئ گیرا نه کات. وه هر به وهش ده ست
 مه ل ناگرئ به لکو هر چی خراپه و گونا میکیشیان هه یه بویان

وهرنه گنځیږی به چا که . هر به مړه ننگ له (۱۱۵) شوینا ناوی ته وېه نه بات .
وه داوا له موسلمانان نه کات که له گڼل هه موو گونا هیکه ته وېه بکېن و
په شیمان بڼه وه .

پینغه مېریش نه فرموی (کل ابن آدم خطاء . و غیر الخطائین التوابون) واته هه موو
ناده مېی بک غلته نه کات به زوری . وه باشتړینی گونا هېاران و
هه له کړان نه وانه که له گڼل هه له یکه ته وېه نه کړن .

له فرموده یه کی ترا پینغه مېر (نه فرموی) یا ایها الناس توبوا الی الله واستغفروه
فأني أتوب الیه فی الیوم مائة مرة) واته نهی خه لقینه ته وېه بکېن وپه شیمان
بڼه وه داوا ی لیخوش بوون بکېن له خوا ، من به ش به حالی خوم پوړی
سه د جار ته وېه نه کړم .

نیجا له لایه ک پینغه مېری نیسلام ﷺ و خاته می انبیاء له هه موو شو و
پوړیکا سه د جار (محتاج) بڼ به ته وېه کړدن له گونا ه . که هر چی گونا هیکش
بڼ نهی بووه ، نهی نی می گونا هېار چوڼ نه بڼ ته وېه نه کړن ! .

نهی موسلمانینه نه مړو - که دنیا په - کرده وه هیه و پرسینه وه و محاسبه
نیه . سبه ینن که پوړی قیامه ته - محاسبه هیه وه کرده وه نی په ، که واته
فرسته تا دهر گای ته وېه مان لڼ دانه خراوه با له هه موو کرده وه یه کی خراپی
خو مان په شیمان ببڼه وه ، وه پرستی روو یکه بڼه خوا .

نهی موسلمانینه ! هر که سینک بڼه سر گونا هیکه که بیکات ، تا خه لق
چاوی تڼوه بڼ گونا ه که ناکات . کاتیک نه یکه که که س چاوی تڼوه نه بڼ .
نهی نه و که سه نازانی که خوا چاوی له هه موو شتیکه وهیه و ناگای لی په تی .
نهی نابڼ نه و دنده ی شهرم له نیسانیکي بڼ دسه لات نه کات . نه و دنده ش
شهرم له خوابکات .

نهی موسلمانینه ره حمه تی خواتان لڼ بڼ نه م ته وېه یه کی که له م
رهمه زانه دا کرد و مانه بانه یشکینین . وه نه م روژوو نویژدی که ده ستمان
داوه تی باده سستی لڼ هه له نه گرین ، وه نه م پاکبوونه وهیه کی که له م مانگه دا
ده ستمان که و توه با چلکنی نه که بڼه وه .

سا خوا به که رهم و میهره بانی خو ی ته وېه مان لڼ گیرا بکات وه
یارمه تیمان بدات بز هه مو گوftar و کردارنکی باش .

دهردی تورهیسی

نه ی موسلمانینه !

له هه موو سیفه تیک جوانتر بۆ ئاده مبی سیفه تی حیلیم وله سهر خویی به .
له هه موو سیفه تیک ناشرین تر سیفه تی تووره یی وه لچونه . حیلیم سیفه تی
خوایه . له پانزه شوین له قورئانا خوا سیفه تی حیلیم ناو ئه با . هه ر که سینک
جله و بۆ تووره بوونی خۆی شلکا وه که هه شديهایه ک وایه که له مالی خۆیا
به ره لای بکا یابه رمیلنیک بارووت له ژووری نوستنیا دابنن له لای سهریه وه .
که له هه موو کاتنیک بی می ته قینی لئ نه کرئ . که سه رو مالی تیا بچن .

ئه ی برای موسلمان تووره یی جوړنیکه له شیتی . ئه وانه ی که توپه و
که له شه قن کهس خۆشی ناوین . هه زار چاکه یان بپن کهس ناوی نابا . کهس
نایه وئ له گه لیانا دانیشن . یا قسه یان له گه ل بکا . یا بییان بینن . به لکو هه موو
که سینک لئ یان دوور نه که ویته وه . ته ناته ژنه که ی خۆی ومناله کانی لئ ی
ئه ترسن . له کاتنیکا که ئه وه له ماله وه بئ کهس ناویرئ قسه بکا یا پئ بکه نن .

بیاوی تووره که له گه ل تووره ئه بن . ناگنای له خۆی نامینن . وه که
جانه وه ریکی دپنده ی لئ دئ . ژۆر جار له وه لانه دا له سهر قسه یه کی هه یج
و پوچ مالی خۆی ویران نه کاو ژنه که ی ته لاق ئه دا و مناله کانی ئاواره و
په په وازه ئه کا . وه خۆی سهر گهردان . یا تووشی به ندیخانه ئه بن .

حاله بهر ئه وه پتویسته له سهر هه موو که سینک که به هه موو هیز و
ده سه لاتن خۆیه وه هه ول بدات بۆ چاره کردنی ئه م ده رده کوشنده . وه ئه م
نه خۆشی به کاریگه ره .

ئه گنپه وه ئه لئین په کینک چووه خزمهت پتغه مبه ر ﷺ و پئی ووت : ئه ی
پتغه مبه ری خوا ئامۆژگاری به کم بکه که سووک و ئاسان بئ وئی بگه م .
پتغه مبه ریش فه رمووی (لاتغضب) و اتا توپه مه به .

کابرا چه ند جار پرسیا ره که ی له پتغه مبه ر کرده وه . هه موو جارن پتغه مبه ر
ﷺ بئی ئه فه رموو (لاتغضب) ئه م فه رمایشته ی پتغه مبه ر ﷺ ئه زانن به عنی
چی ؟ به عنی ئه ی کابرا تو به لئین به من بده که هه رگیز توپه نه بیت . منیش
به لئین به تو ئه دم به هه موو خیزو چاکه یه ک .

توپه یی په رده به سهر چاوو . گوئ . دلۆ . وه ده روون و ژیری . وه بهیرا
ئه هینن . وه سهر له مردووم تیک ئه دات . تا ئه یخاته چالیکه وه که لئی
ده رنه چن . له بهر ئه وه زانایانو دانا یان ئه لئین : توپه یی وه که عه ره ق وایه .
به عنی چۆن عه ره ق خورایه وه ژیری و لیکدانه وه ئامیلن . وه ئه بن به کللی

دهرگای هه موو خراپه یه ک. توره بییش وایه. واته هه ردووکیان وهک غوولی بیابان عقل و مه عریفه تی ئاده می نه فرینن. له بهر نه وه پیغه مبه ر^ه نه فهرموی (نیس الشدید بالصرعة واما الشدید الذي یملک نفسه عند الغضب) واته پیایوی به هیز. نه وه نی یه که له زقران بازیی دا سه رکه وی. وه هه رچی بینه رینی ته ختی نه کات. به لکو به هیز که سیکه که له کاتی توره بوونیا. دهره قه تی نه فسی خوی بی. وه نه و رقی و توره بوونه ی قووت بداته وه.

قورنان توره می کردوه به په وشت و خوی بی پروایان. وه ناوی نه با به (حمیه تی جاهلی) وه هیواشی وله سه رخویی ونه رم وشلیشی کردوه به په وشت و خوی پیغه مبه ر^ه و موسلمانانن. وه ناوی نه با به (سکینه) وه له سه رخویی. نه فهرموی: (اذ جعل الذین کفروا فی قلوبهم الحمیه حیه الجاهلیه، فانزل الله سکینه علی رسوله وعلی المؤمنین).

(امامی علی) نه فهرموی: توره می جوړیکه له شیتی. چونکه خاوه نه که ی دوا ی توره بوونه که ی یا په شیمان نه بینه وه یا په شیمان نابینه وه. نه گه ر په شیمان بووه وه. نه وه مه عنای وایه که توره بوونه که ی له جی خوی نه بووه. بۆیه په شیمان بۆته وه. وه نه گه ر په شیمانیش نه بووه وه. نه وه مه عنای وایه که شیتیتی یه که ی زقر قایم و به هیزه وه کابرا شیتیکی په ته پی مال ویرانه. میژوو باس نه کات که زقر پیایوی گه وره ی به چه وهه ری زانای دانای به به هره بوون له ناو هه ردووما. چونکه توره و ته ژبوون. وه نه یان توانییوه چاره ی توره می خویان بکن. یا دای پۆشن. له بهر نه وه له بهر چاوکه وتوون. به لکو زقر جار به توره می خویان نه و پسرۆده و مه شروعه نه ی که ساله های سال له گه لیا خه ریک بوون تا دایانمه ززاندوه. که چی به توره بوونیک بووخاندوویانه یان تیکیان داوه. میژوو نه گپرتیه وه نه لی: پیایویک جنیوی دا به (شه عی) نه مییش ووتی: نه گه ر تو راست نه که یت له م جنیوانه دا خوا له من خوش بی. وه نه گه ر دروش نه که یت خوا له تو خوش بی. هه روا جارنکیان هه زره تی عیسا به لای چهند جووله که یه کا تی په ری. جووله که کان قسه ی خراپیان پی و. نه مییش قسه ی باشی پی وتن. هاوړیکانی عیسا پییان ووت: نه وان قسه ی خراپ به تو نه لین و تو قسه ی باشیان پی نه لیتیت. هه زره تی عیسا فهرمووی: هه رکه س گویز له باری خوی نه ژمیړی.

(نه نه سی کورپی مالک) نه فهرموی: هه ووت سال پیتش خزمه تی پیغه مبه ر^ه بووم. له م ماوه یه دا پیغه مبه ر^ه جارنیک پی نه ووتم بۆچی نه م نیشته کرد یا بۆچی نه تکرد.

نه ی برای موسلمان ! تووره می به کیکه له نه خوشی یه پیسه کان که چاره ی زقر گرانه دکتوری دلا ن پیغه مبه ری نیسلام ^ه. ده رمانی بۆ داناهه نه فهرموی (اذا غضب احدکم فلیسک) له گه ل یه کیکتان توره بوو. با بی ده نک

بڻ. تاتوره پي به ڪه ي به سهر نه چڻ. نه گينا دم به دم ڪه له په تری زلتر
نه ڪات. وه ناگره ڪه خوشتر نه ڪات تا خوی نه سووتينی.

هر به و رهنگه پنڀه مبر ﷺ له فرموده په ڪي تر يا نه فرموي (الا ان
الغضب جمرة توقد في جوف ابن آدم، فاذا وجد احدكم شيئا من ذلك فالارض الارض) واتا
توره پي پشکو ناگريکه هه له نه گيرسي له دهر ووني ئا ده مي دا. ئينجا
ڪه له گه له زانيتان واتوره به وون. به شتي ڪي تره وه خوتان خهريک بکه ن. تا
توره پي په ڪه تان به سهر نه چڻ به م رهنگه نه گه ر به پنه ون، دانیشن،
وه نه گه ر دانیشن وون هه ستنه پي يان، يا به وون ده ست نوڙيک بشون
به ئا وني ڪي سار د، وه دوور ڪات نوڙ بکه ن له خوا داوا نه ڪه ين نه خلاقمان
جوان بکات. وه له هه موو نه نگه وعيب و عاريک بمان پاريزی.

دوو زبانی

نه ی موسلمانینه !

هه مو گوناھنک جزره خوشی یه کی تیا هه یه دوو زبانی نه بی، که هرچی خوشی بی تیا یانی یه، له بهرته وه دوو زبانی پیشه ی پیاوی نامه رده، پیشه ی نه و که سانه یه که خه زیان له نا زاوه و نا کوکی موسلمانانه، خه زیان له عاجزی باوکه له گه ل کوپ و، براهی له گه ل برا و، ژنه له گه ل میزدی، دراوسی یه له گه ل دراوسی، ناشنایه له گه ل ناشنا و هاوپی یه له گه ل هاوپی دا. خوای گه وره خوشه ویستی و (محبه) تی واجب کردوه له ناو موسلمانانا، وه گنراویتی به نیشانه ی نیماو باوه پیاو، موسلمان نه گه ر وورد بیته وه تی نه گات که نوژیو جومعه و جه ماعت مایه ی کوبونه وه ی موسلمانان و یه کتری ناسین و په یدابوونی خوشه ویستی و (محبه) ته. پاره به شینه وه ی دهوله مند به ناوی زه کات وه، مایه ی خوشه ویستی یه له ناوه ندی دهوله مند وه ژارانا. پوژیوی ره مه زان مایه ی نزیک بوونه وه ی دهوله مند و هه ژاره له برستی و تینویتی دا، خه ج مایه ی نزیک که وته وه ی موسلمانانی جیهانه له یه کتری وه په یدابوونی دوستی و خوشه ویستیانه.

شیعاری ئیسلام سه لام کردنه له یه کتری، بۆ نه وه ی که کهس له گه ل که سا عاجزی و زویری نه میتی، به لام به داخه وه له ناو موسلمانانا، موسلمان و امان هه یه، به وه که یف خوشه که برا یکا به گژ براداو، دوست له دوست بره نجیتی و ناگری دوژمنایه تی له ناویانا هه لگیرستین و قسه ی شه م بیا بۆ نه و قسه ی نه و بیانی بۆ شه، وه قسه بگنریته وه به راست یا به درق، هه ر بۆتیک دانی به یانی دوو کهس که ساله های ساله دوست و ناشنای یه کن، وه بۆ هه لگیرساندن ی ناگری نا کوکی و دووژمنایه تی.

نه ی موسلمانینه !- به هوی فیتنه و فساد و دوو زبانی یه وه، تائیتستا، هه ژاران هه زار خیزان پوخاوه و خوین پژاوه و برا کوژداوه و ژن ته لاق دراوه و کچی داوین پاک به خه نجه ر پارچه پارچه کراوه و مأمور ده ر کراوه و نانی برپاوه. نه ی موسلمانینه ! دووژمنای نیشی نامه ردانه، پیشه ی دوژمنانه، نیشانه ی ناپاکی ناپاکانه دروشم (شعار) ی گونا هکاران و له خوا نه ترسانه. موسلمان نه گه ر له دینی خو ی بگا و له قورئانه کی حالی بی، گو ی بۆ دوو زیان نا گری، وه نه دا به ده می نه وانه ی که دینه لای بۆ دوو زبانی.

نه ی نه و که سه ی که ناوی خۆت ناوه موسلمان، تۆ ره وای نه بیانی به خۆت، که ببیت به جی نشینی نه لخناس، که خوا سووره تیکی له قورئان ناردۆته

خواره وه هه رېق په نا گرتن به خوا له شه پي شه و كه سانه ي كه به دوو زباني
 خويان، وه سوه سه و ده غده غه شه خه نه دلي موسلمانان وه، وه شه رموي (قل
 اعوذ برب الناس. ملك الناس. اله الناس. من شر الوسواس الخناس) واته په نا شه گرم
 به خوا له وه سوه سه ي وه سوه سه داران (الذي يوسوس في صدور الناس) شه وه ي
 كه وه سوه سه شه خاته دلي مه رومه وه (من الجنة والناس) له جن وله ناده مي.
 خوا بمان پاريزي له م پيشه پيسه، وه بمان پاريزي له شه پي دوو زباني
 بوختان كه ران.

جاران ئاوابوون

ئەي مۇسلمانىنە !

پېغەمبەر ﷺ لەفەرمودەيەکیا بۆمان ئەگىزىتەو ئەفەرمۆي: زۆر لەپىنش ئىمەدا پياويک پارچەيەك زەوى ئەکړئ لەپياويکى ترکه بېکا بەخانوو، کەبناغەي خانوو کە هەلئەداتەو کۆپەلەيەکی پەر ئالتوون ئەدۆزىتەو، بى ئەوى کەس پى بزانی، کابرا کۆپەلە کە ئەباتە مالەو، وە لەدلى خۆيا ئەلى، خاوەنى ئەم ئەرزە نەي زانیو کە ئەم کۆپەلەيە لەم ئەرزە دايە، وە ئەو هەر ئەرزە کەى بەمن فرۆشتوو، ئەگەر بىزانیایە کە ئەم کۆپەلەيەى تيايە بۆخۆى دەرى ئەمیتا، وە ئەرزە کەى بەکۆپەلە کەو ئەفرۆشت، کابرا خىزا هەل ئەستى ئەچى بۆلای خاوەنى ئەرزە کە، وە حىکايە تەکەى بۆ ئەگىزىتەو، وە کۆپەلە کەى ئەلتوونە کەو لەبەردەميا دائەنى و ئەلى: ئەمە مالى تۆيە.

کابرا خاوەن ئەرزىش ئەلى: کاکە من ئەرزە کەم بەتۆ فرۆشتوو بەخۆى و هەرچى يەکی تيايە، لەبەر ئەو ئەم کۆپەلەيە مالى من نى يە بەلکو مالى خۆتە عافىتت بى، هەردولا هەرچەند ئەکەن ناتوانن يەکترى اقناع بکەن، ئەمیان ئەلى: من هەر زەویم لە تۆ کپړو، کۆپەلە ئالتوون ئەکپړو، ئەويشيان ئەلى: من زەوى يە کەم بەتۆ فرۆشتوو بەخۆى و هەرچى يەکی تيايە، بەم پەنگە کۆپەلە ئالتوونە کە لە ناوەندى هەردوکیان ئەمىنیتەو، ئە ئەم خۆى ئەکا بە ساحىبى و ئە ئەو، بەلکو ئەم لەخۆى دوور ئەخاتەو بۆئەو، ئەو لەخۆى دوور ئەخاتەو بۆ ئەم تا لە پاشا ئەچى بۆلای زانیەکی بەرز، وەداستانە کەى بۆ ئەگىزىتەو، وە هەریەکیکیان بەدلى ئەيەوئ کە حوکمە کەى بۆ ئەويکەى تریان بدرئ، کابراى زانا تى ئەگات کە ئەم دووانە هېچ کامىکیان ئەو کۆپەلەيەى ناوئ، چونکە بەمالى خۆى نازانئ لە پاشا لىيان ئەپرسئ: ئايە ئۆتە منالتان هەيە؟ يەکیکیان ئەلى: من کۆپىکم هەيە ئەوى کەى تریشيان ئەلى: منیش کچىکم هەيە، کابراى زانا ئەلى کەواتە ئەم کۆپو کچە لەيەك ماره بکەن وەبەم پارەيە خانوويەکیان بۆیکرن لەگەل ناومالا، وەپارە کەيان بۆ خەرچ بکەن، وەشتىکىشى لى بکەن بەخىز تا خوا بەرە کە تيان تى بخت، وەبەم شۆتە جوانە موخاکە مەکە تەواو ئەبى.

ئىنجا تەماشای ئەم ئەخلاقە بەرزجوانە، وە ئەم پەروەشتە پاکتو تەمبىزە بکەن، کپيارىک ئەمەندە ئەمىن بى، کۆپەلەيەکی پەر لەزىر بدۆزىتەو لە ئەرزىکدا غەبرى خۆى و خوا ئەبى کەسى تر ئاگای لى ئەبىت، کەچى لەبەردەست پاکى ئەمانە تى خۆى بچى خەبەر بدات بە خاوەنى پىشسووى

نەرزەكە وە كۆپەلە زۆرەكە لەبەردەمیا داڤینی، وەپێی بلسی من ئەمەم لەتۆ
نەكەپیو، لەبەر ئەوە ئەمە مالی من نییە، مالی تۆیە. كەپاریش لەبەر
حورمەتی كەپین و فروشتنەكە كۆپەلە ئالتوونەكە وەرنەگرتی، وە بلسی: من
ئەرزەم بەتۆ فروشتوو بەخۆی و هەرجێكی تیا، وە ئیستا ئەمە مالی تۆیە و
مالی من نییە.

ئەمە ئەو سەرگوزشتەیه كە پێغه مەبرك ﷺ نۆز بەكورتی بۆی گێراوینەتەو
تا نیشانمان بدات كە پیاوی باشی جاران چۆن بوون وەكەپین و فروتتیا چۆن
بە سەرراستی بوو، وە ئیمەش ئیستا چۆنین، وەكەپین و فروتتمان چۆنە.
بچۆرە مەحكەمە بپرسە سالی چەند هەزار دەعوا ئەكەیت؟ زۆریان دەعوا
دروو ناراست، وە شاهیدەكانی هەمووی بەپارە گیراون، وە شەهادەتیاں دروو،
سویندیاں دروو، دەعوايان درووه.

نۆزترینی ئیش و كاری ئەمرو بئاغەیی لەسەر دروو، دەلەسەو، فروفیل و،
حیلە و حەوالە و، دەسیسە، هەردوولا ئەیانەوئ فیئل لەیەكتری بكەن،
وە یەكتری ئیخفال بكەن، وە پارە یەك بچەن بەناحەق.

نۆز محاكەمەمان دیووە سالاھەیی سالا درێژەیی سەندوو، نۆز جار
(مدعی) و (مدعی علیه) مردوون. وە دەعوا دەور بۆتەو بۆ كۆبو كۆپەزا،
و بەسەدەها جەلسەیی لێ گێراوە پاریزەر (محامی)ی هەردوولا حازر بوون
لەگەڵ شەھادا، و بەسەدەها، بەلكو بەهەزاران دینار خەرج كراوە لەو ڕێگایەدا،
تا ناھەقینكیا سەپاندوو، هەزار ڕەحمەت لەپیشینانمان كەوتوو یانە (دنیا
بەدروو، قیامەت بەراست) خوا ڕەحمان پێی بكات، وە لەشا پێی ئیسلامەتی
لامان نەدات.

به رپر سیاری هه موو که سینگ له کۆمه له دا

نه ی موسلمانینه !

پهغه مبه ر ښه فرموده ده که زږد گه وره و گرنه گ و پسرورزی هه به که شایسته ی نه وه به به ناوی ئالتون بنوسریته وه، وه له چوارچنوه ی زیو بگیری، وه له هه موو مالیک وه له هه موو دائره به کا هه لواسرئ تا هه میشه له به رچاوین وه هه موو که سینگ به پنی خوی و هه رکه زی خوی که لکی لئ وه رگری، هه دیسه که نه فرمووی (کلکم راع و کلکم مسئول عن رعنه) به عنی هه موو لایه کتان واجیپکی خیزانی یا کۆمه لایه تی تان له گه رنایه، وه هه موو به کینک تان مه سنوله له واجیپ خوی، که نه بین به جزی بینن، ئینجا پهغه مبه ر خوی تفصیل نه دات، وه له پیش هه موو که سینگ سه رۆکی ده ولت نه کات به (مسئول) نه فرمووی (الامام راع و مسئول عن رعنه) به عنی خه لیفه ی وه دخت یا پاشای وه دخت چاودیری ره عیه ته، مسئولی به تی نه و له مسئولی به تی هه موو که سینگ گه وره تره، به م پهنگه سه رۆک (مسئوله) له ئستقراری نه من و ئاسایش و بلاوکردنه ی هه رزانی و فره حانی و ئاسان کردنی پئی زیان و دۆزینه وه ی نیش و کار بۆ بینیشان و بلاوکردنه وه ی زانین زانیاری و، ساغی و ته ندروستی و نه هیشتنی فه قیری و نه خووشی و نه خوینده واری و، دۆزینه وه ی اهل بۆ وه زانفی حکومت.

له دوا ی سه رۆکی ده ولت ئینجا باسی سه رۆکی خیزان نه کات نه فرمووی (والرجل راع في اهله وهو مسئول عن رعنه) به عنی پیاوی مالی چاودیری مناله کانتی له ژن وله کور له کچ و، به م پهنگه نه بین به خویان بکات و، پنیان بخوینیت و فیزی واجباتی دینیان بکات وه ناگای له په وشت وخوویان بین و نه یه لئ به ره لاین.

له دوا ی باسی مسئولی به تی پیاو ئینجا باسی مسئولی به تی ژن نه کات له مالی میزدیا نه فرمووی (والمرأة راعية في بيت زوجها ومسئولة عن رعيتها) به عنی ژن له مالی میزدیا چاودیری مالو منالیتی، به م پهنگه نه بین پاکو ته میزی پایان گری، خواردن و کالایان پاک و، په وشت و خوویان چاک بین، تابین به نه دامتکی به که لک بۆ کۆمه له و گه لیان.

له دوا ی مسئولی به تی پیاو ژن ئینجا باسی مسئولی به تی خادم نه کات نه فرمووی (والخادم راع في مال سيده ومسئول عن رعنه) به عنی خادم له مالی

گه وره‌ی خویان چاودنیری نه‌ماله‌یه که له ژنیر ده‌سستیایه‌تی نابیی نزیی
وخیانه‌تی لن بکات.

مه‌به‌ست له م خادمه هر خزمه‌ت کاری مالی نی‌یه به‌لکو هرچی موظفین
و مستخده‌مینى حکومه‌تی مه‌یه هه‌موو خادمی حکومه‌تن نابیی خیانه‌ت
له مالی حکومه‌ت بکن، وه‌سستی له‌واجبی خویان بکن.

له‌دوای باسی مسئولی‌یه‌تی نه‌مانه ئینجا باسی مسئولی‌یه‌تی نه‌ولادی
مالی نه‌کات نه‌فرموی (والولد راع فی مال ایه وهو مسئول عن رعیت) نه‌ولادی مالی
له‌دوای باوکی چاودنیری مال‌که‌ی باوکنیتی، نه‌بئی بلای نه‌کاته‌وه،
وه‌له‌به‌ردی نه‌دا، وه‌تاگای له‌خیزانه‌که‌ی بسنی نه‌په‌روختینی،
وه‌ناووشوره‌تی وون نه‌کات.

له‌به‌ینی نه‌م ده‌ره‌جانه‌ی که‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌گورتی ناوی بردن، زۆر
ده‌ره‌جانی تر ماوون به‌م په‌نگه هه‌موو وه‌زیرێک مه‌سئوله له‌حافظه‌که‌ی،
هه‌موو قاضی‌مقامێک مه‌سئوله له‌قضا‌که‌ی هه‌موو مدیرێکی ناحیه مه‌سئوله له
ناحیه‌که‌ی هه‌موو کوێخایه‌ک مه‌سئوله له‌دی‌یه‌که‌ی، هه‌موو مامۆستایه‌ک
مه‌سئوله له‌قوتابخانه‌که‌ی، هه‌موو خاوه‌ن معمل وکارگه‌یه‌ک مه‌سئوله
له‌کاروباری معمله‌که‌ی، خولاسه هه‌موو به‌پێی مه‌رکه‌زی خۆی مه‌سئوله له‌و
نێشه‌ی که‌پێی سپێرداوه. ئینجا به‌پێی نه‌م (منه‌جه) په‌ڕۆزه‌ی که
پێغه‌مبه‌ر ﷺ دایناوه هر له سه‌رۆکی ده‌وله‌ته‌وه تا هرچی فه‌پاش و
مستخدمین مه‌یه به هه‌موو طبقاتی شعبه وه هه‌موو مربوطی یه‌کن، وه‌هر
به‌که واجبیکی خۆی مه‌یه له گه‌ردنیا که نه‌بئی به‌جێ‌بیننی خیانه‌تی
تیانه‌کات، له‌خوا نه‌پا‌زیمه‌وه که تۆفیلقمان بدات له سه‌ر پێی ئیسلامی‌یه‌ت
وه له سه‌ر به‌جێ‌هێنانی واجباتی دینی.

نه شه مه (تسائم)

نه ی موسلمانینه له پېش ټایینی ټیسلاما ته شاوم زور بووه له ناو
 ناده می دا، واته زور شتیان به شووم زانییوه، کونده به بوویه که به سهریانی
 مالیک یا به سهر دره ختی حه وشه به که وه بنیشتایه ته وه، ټو مال به پیاوو
 به ژنه وه نه شله ژان وه ختی نه چوون ټو کونده به بویه یان هل ټه فران. یا
 قه له په شیک به سهر مالیکا بفریایه و بی قرانایه، ټو مال به خه موخه فته دای
 نه گرت. یا هر شتیک ژماری سیانزه ی پیوه بووایه نه ټه چوون به لایا. می
 وایوه به کیکی به شووم زانییوه، نه گرت بچوایه به دوی کاریکی گرنکی خویا،
 وه له پنگا به و کابرا شوومه بگیشتایه، لووسو باریک نه گه پایوه وه کاره
 گرنکه که ی خوی به جی نه هینشت، وه دهستی لی هل نه گرت، هه زووریک یا هر
 خانوویه که ژماری سیانزی لی بنوسرایه، نه ټه چوونه ناوی، باجنگای تریشیان
 دهست نه که وتایه. می وا هیه نه گه رچاوکی بفری ټیر نازانی چی بکات
 وه خه می دنیا دای نه گری، ده میک پووشیک ته نه کات و ټه یینی به پیلوی ټو
 چاوه یه وه، ده میک پارچه یه که کاغه زکی پیوه ټنن، می واهیه ټه لی فلان
 پوژم پیوه نایه یو سه فهر کردن، ټه توانم بلیم هر مالهی، نه مانه هه مووی
 فروفیلی شه یانن ټه یه وئ پووی موسلمانان له خوا وه رگنیرئ وه شه ریکو
 هاوبه شی یو په یدا بکن، وه له شه ریکه کانی بترسن و له خوا خوی نه ترسن،
 نه گینا قه له په شیک به و ټاسمانه وه بقیننن، یا کونده به بوویه که به سهریانی
 مالیکه وه بنیشتیه وه، یا چاوینک بفری ټه بئ چ نرخیکی بیی لای موسلمان
 خاوه ن بیروپورا، له کاتیکا که خوا ټه فهرموی: (قل لن یصننا الا ما کب الله لنا هو
 مولانا و علی الله فلیتوکل المؤمنون) یه عنی ټه ی پیغه مبر به موسلمانان بلنن:
 هر چی خوا له چاره ی نه نووسی بین تووشمان نابن، خوا گه وره و
 خاوه نمانه، برواداران له هه موو کاریکیان پشت هر به خوا ټه بستن.
 کاتیک که ټیسلام هات بینن زور که س ته شاوم ټکه ن وه هر به که
 له شتیک سل ټه کات، پیغه مبر ﷺ فهرموی: (یسر منا من ظلم) واته
 له نوممه تی من نی یه ټو که سه ی ته شائم بکات، وه شتیک به شووم و
 نه گبت بزانی، واته موسلمان ټه بئ هر له خوا بترسن، وه هه موو خوشی و
 ناخوشی به کی خوی هر له خواوه بزانی، وه نابن ټه م شته هیو پوچانه
 به شه ریکو هاوبه شی خویان دابنیت به م په نگه پیغه مبر ﷺ به ره به ره
 ریشه ی ته شاومی هل که ند له دلی موسلمانان، وه له جی ټو ته شاومه،
 ته فائل به خیری تیا ناشت، به لام به داخه وه ټه م قراندن و ته شائومه پوژ به
 پوژ له ناو موسلمانان بلاو ټه بیته وه. ته نانه ت زور که س له مانگی قوربانان ژن

ماره ناکه ن چونکه به نه گهت وشوومی نه زانن، وه نه و کاره پیرۆزه به خۆپایی دواى نه خه ن، یان چه ند که سینگ به کاریکى خیره وه خه ریکن که له گه ل به کیکیان پژی هه موو نه لێن نه ها جه ختی مینا، وه به و بۆ نه یه وه نه و کاره خیره به جی دێلن. نه مانه هه چیان نه سل و نه ساسیان نی یه له ئیسلاما، وه قورئان ته حاشایان لێ نه کات.

هی واهیه له پۆزی سێ شه موانا سه فه ر ناکات نه لێ شوومه، به لام نه وه بزانی که هه موو پۆزی پۆزی خواجه، وه هه یچ پۆزی له خۆیا شوومی نی یه، هه موو پۆزێک که دیتو نه پوا پیرۆزه بۆ هه ندیک و شوومه بۆ هه ندیکى تر به یی نه وه کاره ی که تیا نه که ن، کارى. باشت تیا کرد خیرت دیته پئی وکارى خراپت تیا کرد خراپت دیته پئی نه گر پۆزێک شووم بێ نه بێ نه وه پۆزه له هه موو دنیا دا بۆ هه موو که سینگ شووم بێ که چی وانیه. پۆزی واهیه بۆ هه زاران که س شوومه وه بۆ هه زاران که سیش خۆشی یه، که وابوو خۆشی و شوومی هی پۆزه که نی یه، به لکو هی کرده وه ی ئینسانه که یه.

خوا له سووره ی یاسین دا بۆ مان نه گه ریته وه که دوو پیغه مبه ری نار دوه بۆ سه ر شارى انطاکیه که ئیمان بێنن، له پاشا پیغه مبه رێکی سته مېش به دوايانا نار د، به لام هه چیان ئیمان یان پێ نه مینان، وه به پیغه مبه ره کان یان ووت: (انا تطه رنا بکم) واته ئیمه ته شاوتمان پێ نه که یین، وه به شووتمان نه زانین (لن لم تنه را لرحمنکم ولیمسکم منا عذاب الیم) نه گر ده ست له م نامۆزگار یه هه ل نه گرن به ره بارانتان نه که یین وه سزاتان نه ده یین (قالوا طائرکم معکم الین ذکرتم) پیغه مبه ره کانیش پێ یان ووتن خوتان شوومن که ئیمان نا هه یین، وه خوا له دوا یی دا له ناو تان نه بات به مۆی شوومی خوتانه وه، ئیمه ها تووین ریی راستان نیشان به ده یین وه نامۆزگار یان بکه یین که چی ئیوه ته شانوممان پێ نه که ن وه هه ره شه مان لێ نه که ن !!!

موسلمان نه بێ هه مېشه چاویلکه یه کی سپی له چاوا بێ، وه دنیا به سپی و پووناک بېی نی. موسلمان چونکه سه رچاوه ی دلی به ئیمان پووناکه نه بێ بۆ هه موو شتیک ته فاول بکات نه ک بۆ خۆی بقرێ نی، به لام ناموسلمان به هه موو شتیک ته شاوم نه کات، وه به قره ی قه لیک یاده نگى کونده به بووبه ک یافری نی چاویک له ترسانا دانه چله کێ وه سه ری لێ نه شتی و، نه مه چۆن له گه ل ئیمان و پاوه را کو نه بیته وه. موسلمان نه بێ هه مېشه پشتی به خوا نه ستوو و دلی به خوا قایم بێ، وه به هه یچ شتیک لیل نه بێ و تیک نه چێ. خوا بمان هه ییته وه سه ر پێ ی ئیسلامه تی، وه له خرافات و شتی پېرو پوچ پزگار مان بکات.

جۆره گانی سویند

نە ئی موسلمانینە

سویند خواردن لە ناو موسلمانانی ئەمڕۆدا ئیجگار زۆر بوو، بەرەنگینی وائەگەر لە سەر فەلسەفە سویند بخۆن باکیان نییە، لە کاتینکا گەزۆر لە موسلمانانی پیتشوو لە هەموو تەمەنی خۆیاندا سویندیکیان نەخواردوو، نەبەرەست و نەبەردۆ بەرەستی ئەمە ئیستا زۆر بێ شەرمیە کە هەر ساتە نەساتینک لە سەر شتیکی هیچ و پوچ سویند ئەخوێ بەخوای گەورە، ئینجا لەبەر ئەوەی کە سویند سێ جۆری هەیە بە پێویستم زانی باسینکی ئەم سویندانە تا ئێستا بۆیکەم تا لە حوکمەکانیان تی بگەن.

جۆری یەکم:

سویندیکە کە لەخۆیەو بە سەر دەما بێ، بێ ئەوەی کە سویندە کەت مەبەست بێ، بەم پەنگە بۆ شوینیک ئەچیت، یەکیک ئەلی: ئەو بۆ کوێ ئەچیت؟ تۆش ئەلییت: بەخوا بۆ هیچ کوێ، لە کاتینکا کە بۆ شوینیکیش ئەچیت. یاقەس لە گەل یەکیک ئەکەیت یەکیک تر ئەلی ئەو ئەلییت چی؟ تۆش ئەلییت: بەخوا هیچ نالیم، لە کاتینکا کە قەسەش ئەکەیت.

یادەمت ئەجوولیت وەشتینک ئەخوێت، یەکیک ئەلی ئەو چی ئەخوێت؟ تۆش ئەلیت: بەخوا هیچ ناخۆم، لە کاتینکا کە شتیکیش ئەخوێت. ئەم جۆرە سویندانە لە شەرا بێ نرخن، وە کەس لە سەریان گوناھبار نابێ.

هەر وەک ئەم سویندانە وان سویندی پێزو مەجاملە، بەم پەنگە خولقی یەکیک ئەکەیت کە تۆزێ دانیشی لە لات، ئەویش دانیشی تۆش ئەلیت: بەخوا دانەنیشیت، کە دانەنیشی، یاخولقی خواردنی یەکیک ئەکەیت ئەویش ناخوات، تۆش ئەلیت: بەخوا ئەخوێت، کە ناش خوات، یا یەکیک ئەلی: بەخوا ئەپۆم کە ناش پوات، یا بەخوا ئیشم هەبە کە ئیشیشی نییە.

ئەم جۆرە سویندانەش خوا لە قورئان ناویان ئەبات بە سویندی (لغو)، واتە بێ مەبەست بە سەر دەما دێن، وە هیچ مەبەستیکی سویندیانی تیا نییە، وە کەس نایەوێ بە سویندە، ناخە قینک بکات بە حەق، یاخە قینک بکات بە ناخەق، وە لە سەر ئەم جۆرە سویندانە هیچ گوناھیکتان ناگات وە کە خوا ئەفەرموی (لَا يُوَاحِدُكُمْ اللَّهُ بِاللَعْنَةِ الْإِيمَانِ) واتە خوا لە سەر سویندیک ناتانگرتی کە هەر بە دەم بێ و بە دل نەبێ (ولكن يُوَاحِدُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ) بەلام لە سەر سویندیک ئەتانگرتی کە بە دل بە سەبەقەتان، وە مەبەستان بووین.

به لام له گه ل نه م هه موو عه فوو چاوپوژشی به شدا خوای گه وره له گه لیا کردووین، وه نه م سویندانه ی لئ نه گرتووین، پنیوسته که موسلمان نه وهنده بئ موبالات نه بئ، وه به بئ هووده نه وهنده ناوی خوای گه وره نه بات و سویندی پئ نه خوات، وه به شتیکی و سووکی نه زانی، وه هه ول بدات بو دهست لئ هه لگرتنی.

چۆری دووهم:

سویندیکه، به کیک بیخوات له سه رکردنی کاریکی به م په نگه بلی: به خوا فلان که س نه کوژم، یا جاریکی تر ناچه لای باوکم، یا لای دایکم، یا لای خوشکم، یا لای برام، یا قسه له گه ل فلان هاوړتیا ناکم. یا سویند بخوات له سه نه کردنی کاریکی باش به م په نگه داوی یارمه تی لئ بکه بۆ خیریکه، نه ویش بلی: به خوا نه م خیره ناکم، له پاشا په شیمان ببیته وه له م سویندانه. له م کاتانه دا خوای گه وره و به په هم دهست له حقه ی خوی هه ل نه گری بۆ نه وه ی تو توشی گونا میکه نه بیت، وه نه فه رموی: سویند هک ت بشکینه و پیاوه که مه کوژه، یا بچوره وه لای باوک و دایک ت یا خوشک و براکانت، قسه له گه ل هاوړیکه تا بکه، یا نه خیره ی که سویند خواردوه نه بکه بیت، بچو بیکه و سویند هک ت بشکینه، چونکه گوناهمی نه مانه له گوناهمی سویند که وتنه که ت قورستر و گه وره تره، ئینجا دای نه وه ی سویند هک ت شکاند بچو که فاره تی سویند هک ت بده وه ک قورئان نه فه رموی: (فکارتا اطعام عشرة مساکین من اوسط ما تطعمون اهلیکم) واته که فاره تی نه م چوره سویندانه، که شکینرا، نان دانه به ده هه ژار، له خواردنه م نه ی بکه که نه یدنه به مال و منالی خوئان (او کسوتهم او غرهر ربه) یا ده کراسیان بۆ بکه ن، وه یا به نده ی بکه نازاد بکه ن (من لم یجد فیما ن ثلاثة ایام ذلك کفارة لمانکم) واته نه گه ر به کیک له بهر هه ژاری نه یتوانی نانی ده که س بدات، یا ده کراسیان بۆ بکات، یا عه بیک نازاد بکات یا سئ پوژ به پوژوو بئ، نه مه یه، که فاره تی نه و سویندانه ی که نه یخون و نه یشکینن وه ناگاداری سویند کانتان بکه ن به م که فاره ته.

چۆری سێهم:

له سویند نه وه یه که ناده می سویند بخوات به درو بۆ نه وه ی حه قیک بکات به ناحق، یا ناحه قیک بکات به حق، به م په نگه قه رزی به کیکت به سه ره وه بئ و سویند بخویت که قه رزه که ت داوه ته وه، وه خوش ت بزانی که نه تداوه ته وه و درو نه کیت، یا به کیک به درو به یه کیک بلی ده دینارم قه رز له لاته، وه یه ک له سه ر یه ک سویندی درو له سه ر بخوات، وه خوشی بزانی که درو نه کات. پیغه مبه ر ﷺ نه م چوره سویندانه ناویردوه به (یمینی غموس) به عنی سویندیکه ناده می نه باته خواره وه به ناگری جه نه ما تا تیا نوقوم نه بئ،

خوای گه وره نه م جوړه سویندانه ی داناوه له پیزی گوناوه هره
 گه وره کانا، وه کردوونی به دووه می بت په رستنو شریک بڅخوا په یدا
 کردن، وه ک قورثان نه فهرموی (فاجتباوا الرجس من الاوثان واجتباوا قول الزور) واته
 خوتان بپاریزن له بت په رستی وه له سویندی درووشه هاده تی درو
 قسه ی درو، نه مړو که جمعه یه، باله م پوژه پیروزه دا، وه له م شوینه
 موباره که دا، په یمان ببه ستین له سر دهستی خوا و پیغه مبه رو نه م
 موسلمانان ه دا، که له مه ولا تابتوانین سویند نه خوین نه به راست و نه به درو.
 ساخوا هیدایه تمان بدات بو پئی دین، وه بو پئی سالحان وپیاو چاکان.

ئاگادارلىق سپاردە

ئەبىي مەسلىھەت

خۇدا لەپەردەي تەسۋىر ۋە تەمىنلا ئەفەرمۇي (انا عرضنا الأمانة على السماوات والأرض
والجبال فآين ان يحملنها واشفقن منها وحملها الإنسان) يەنى ئەمانەتى بەمەنە
ۋاجىبات ۋە تەكالىفى شەرىئە لەمەنە دا ئەمەندە قورسۇگراڭە، ئەگەر
بىدرايە بەسەر ئاسمان ۋە زەمىن ئەمانەتە تەۋانى مەلى گىرن - چۈنكى
ئەمانە مەيچان خاۋەنى ئەقلى شەۋر، ۋە شەيئە مەلىگىرنى تەكالىفى
شەرىئە نەيىن، ۋە مەمۇر بەزىيانى ھال ھاشايان كىرد لەمەلىگىرنى
ئەمانەت - بەلام ئادەمى - بەمۇي ئەۋەي كە خاۋەنى ئەقلى شەۋر،
ۋە ئەمەلە بۇقەرمانبەرى ئەۋامرو ئەۋامى خۇدا - بارى ئەمانەتى مەلىگىرنى،
ۋە چەۋرە ژۇرى، ئىنجا بابزەننەن ئەم ئەمانەت چەيە؟

مەرىچى ۋاجىبات مەيە مەمۇي ئەمانەتى خۇدانى لەگەردەنمانا، ئەبىي
خىيانەت يان تەنەكەين، ۋە يەك بەيەك بەجىيان بىننەن، ۋە مەرىچى مەرىچى
مەيە كە دىن قەدەغەي لى كىردەن مەمۇي ئەمانەتى خۇدانى ئەبىي نەزىكىيان
ئەكەۋىنەۋە، يەنى نەزىكىيان، پۇتۇ، ھەجۋ، زەكەت ئەمانەتى خۇدانى
لە ئەستۇماندان، ئەبىي خىيانەت يان تەنەكەين، ۋە لەۋەختى خۇيانا بىيانكەين.

مەر ئەندامىكە كە خۇدا بەئىنسانى داۋە ئەمانەت كە بۇ خۇي، بەم پەنگە
چاۋ ئەمانەتى خۇايە ئەبىي ئەمانەت نامەھەمى پى ئەكەين. خۇدا ئەفەرمۇي
(يعلم خاتئة الأعين وما تخفي الصدور) يەنى خۇدا ئاگادارە بە خىيانەتى چاۋتان ۋە
دەلتان، گۈچكە ئەمانەتى خۇايە، نەبىي گۈيى پى بىگىرن لە غەيىبەت ۋە قەسەي
خۇراپ، خۇدا لە پۇزى خۇيا مۇھاسەبەي ئەم ئەندامەنەمان لەگەلدە ئەكەت ۋە كە
ئەفەرمۇي: (ان السمع والبصر والفؤاد كل أولئك كان عنه مسئولا) يەنى گۈيى تەن،
چاۋتان دەلتان ئەمانەتى خۇدانى بەيەك بەيەك پىرسىيارتان لى ئەكەين
ۋە مۇھاسەبە ئەكەين لەسەر كەردەۋەيان.

زەمانتان، دەستتان، قاچتان، ئەمانەتى خۇدانى، نەبىي لەئىشى خۇراپا بەكارىيان
بىننەن خۇدا ئەفەرمۇي (يوم تشهد عليهم السنتهم وأيديهم وأرجلهم بما كانوا يعملون)
يەنى لەپۇزى خۇيا زەمانتان، دەستان قاچتان شەھادەت ئەدەن لەسەر
كەردەۋەكانىيان.

هەر وا گه نجی و جامیل، ئەبێ خیانهتی لێ نهکەن، وه ئیشی بێ شه‌رعی تیا نه‌کەن. له‌ پوژی خویا پرسیا رتان لێ نه‌کری: که‌ گه‌ نجی و جامیل تان چو‌ر به‌ سه‌ر برد؟ عه‌مرتان له‌ چی دا به‌خت کرد؟ ده‌قیقه‌ و سه‌عاتی ژیا‌نتان چو‌ر برده‌ سه‌ر؟ خزمه‌ت و خوا به‌رستی و ئیشی باشتان تیا کرد؟ یا ئیشی بی شه‌رعیان تیا کرد؟ وه‌ک قورئان شه‌فرموی (ثم انساکن يومئذ عن النعم) یه‌ عنی له‌ پوژی دوایی دا پرسیا ری هه‌موو جفوره‌ نعمه‌ تیکتان لێ نه‌کری. که‌ یه‌ کیکتان گه‌ نجی و جامیلی یه‌.

هه‌ر به‌م په‌نگه‌ مالو منالتان شه‌مانه‌تی خوان له‌ لاتان، ئەبێ له‌ ته‌ریبه‌و چاو دیری یاندا خیا نه‌کەن، ژنتان، کو‌رتان، کچتان شه‌مانه‌تی خوان له‌ لاتان، پنیو یسته‌ به‌ پو‌حیکی ئیسلامی په‌روه‌رده‌یان بکه‌ن وه‌ فیزی په‌وشت و خووی جوان و ده‌ست پاکی و داوین پاکی یان بکه‌ن، ئیوه‌ مه‌سئولن لای خوا له‌ ته‌ریبه‌ی شه‌واده‌کانتان چاکه‌ بن یا خراپ بن، به‌ دین و به‌ نه‌خلاق بن یا بێ دین و بێ اخلاق بن له‌ ژێر په‌رده‌و حه‌یا دا بن یا لنگه‌ پو‌وت و قو‌ول هه‌ له‌ مال و پو‌ین، قورئان شه‌فرموی (یا ایها الذین امنوا قوا انفسکم و اهلیکم نارا) واته‌ ئه‌ی موسلمانینه‌ خو‌تان و مال و منالتان بپاریزن له‌ ئاگری (جه‌نم).

شه‌مانه‌ت وه‌ نه‌بێ هه‌ر عبا‌ره‌ت بێ له‌ مال وه‌ شه‌واده‌، به‌ لکو علمی عوله‌ ماو سنه‌ته‌تی سنه‌ته‌تکاران، وه‌ وظیفه‌ی مو‌ظف و، ده‌و له‌ت و حورمه‌تی ده‌وله‌ مه‌ندانیش شه‌مانه‌تی خوان له‌ لایان، خوا شه‌و ده‌و له‌ت و حورمه‌ته‌ی نه‌ داوین که‌ ده‌عه‌و ده‌ما‌ری پێ بکه‌ن به‌ سه‌ر فه‌قیرو هه‌ ژاران، به‌ لکو بۆ شه‌وه‌ی داوین که‌ ده‌سته‌تی هه‌ ژاران ولتفه‌ و ماوانی پێ بگرن. وه‌ ئاوپی له‌ لێ قه‌وماوان پێ بده‌ نه‌وه‌، دینی ئیسلام به‌ شیکێ ئاشکرای له‌ مالی ده‌وله‌ مه‌ند دا‌ناه‌وه‌ بۆ هه‌ ژاران، قورئان شه‌فرموی (و فی امواهم حق للسا‌ئل و المحروم) یه‌ عنی هه‌ ژار حقه‌ی هه‌یه‌ له‌ مالی ده‌وله‌ مه‌ند دا، وه‌ دا‌راییه‌ ده‌وله‌ مه‌ند شه‌مانه‌تی خوا به‌ لای ده‌وله‌ مه‌نده‌ که‌ ئەبێ خیا نه‌تی تیا نه‌کا و حقه‌ی هه‌ ژاری لێ بدا.

ئه‌ی علمای دین، ئه‌ی پێشه‌وا یانی میلله‌ت شه‌مانه‌تی ئیوه‌ ژۆر پیرو‌زو گه‌وره‌یه‌، میلله‌ت و شه‌خلاق میلله‌ت له‌ ئیوه‌ مه‌سئوله‌، ئەبێ به‌ چ‌رای علم و عرفان و دینه‌وه‌ پێش میلله‌ت بکه‌ون، پێگای تاریک و شه‌وه‌ی نه‌موس ته‌ چاویان بۆ پو‌وناک بکه‌ نه‌وه‌.

ئه‌ی ما‌مۆسه‌تایانی قوتا بخانه‌: شه‌مانه‌تی ئیوه‌ ژۆر گه‌وره‌و پیرو‌زه شه‌مانه‌تی ئیوه‌ ته‌ریبه‌و ته‌علیمی پۆله‌ و جگه‌ر گۆشه‌ی میلله‌ته‌، شه‌مانه‌تی ئیوه‌ په‌روه‌رده‌ کردن و به‌ره‌م هێنانی په‌ره‌ی جهرگی باوکان و دا‌یکانه‌ شه‌مانه‌تی ئیوه‌ شه‌م مناله‌ بچ‌کۆلانه‌ن که‌ پیاوی پاشه‌ پو‌ژ و فریا په‌سی میلله‌تن شه‌مانه‌تی ئیوه‌ شه‌م قوتا بی‌ یانه‌ له‌ قوتا بخانه‌ که‌ وه‌ک ئاوینه‌ یه‌کی پاکی بێ گه‌رد، یا وه‌ک کتییکی نه‌نوس‌را واته‌، بۆ شه‌وه‌یان شه‌تیرنه‌ مه‌کته‌ب

که هرچی ره وشت و خوروی جوان و نه خلای بهرز هیه له و کتیه نه نو سراوه دا بزیان بنووسن، وه خوشتان وهک پیغه مبه ران (علیهم السلام) سرچاوه ی راستی و کانگای نه خلای و فضیله بن.

نه ی ماموستاکان: ئیوه ماموستای تهریبه و ته علیم، وه پیتشه و ا ناموزگاری نه ولادی موسلمانان، نه خوینده وار له ئیوه وه فیزی خوینده واری نه بن. له ئیوه وه فیزی نه خلای بهرز ده بن، نه بن نه گه ر خوانه خواسته ئیوه فاسد بوون ئیتر نه وه پوزی ره شی نه و میله ته یه وه نه و پوزیه که هه موو گه لیک لزی نه ترسن.

یامعشر القراء یا ملح البلد
ما یصلح الملح اذا الملح فسد؟

واته هه موو شتی که به خوی نه پارێزێ که بۆگه بن نه ی نه گه ر خوی خوی بۆگه ن بوو چی بکهین، خولاسه هه رچی پیویستی یه کی شه رعی و قانونی و انسانی و کۆمه لایه تی هیه، هه مووی نه مانه تی خوان، له نه ستۆماندا، نه بن ناگاداریان بکهین، و خیانه تیان تیانه کهین، وهک قورشان نه فهرموئ: (با ایها الذین امنوا لا تغفروا الله والرسول و تغفروا اماناتکم وانتم تعلمون) واته: - نه ی نه و که سانه ی که بروتان هتاوه خیانه ت له خول له پیغه مبه ر مه که ن، خیانه ت له نه مانه ت مه که ن، خوا ره حه مان پی بکات وه له ژیر باری ته کالیفی شه رعی واجیباتدا سه رکه و توومان بکات...

پیوستی بابہ تہ کان

بابہ ت	لاپہ رہ
پیشہ کسی	۷
کچھس پیغمبر ہق مہ دینہ	۹
دورکہ و تنہ و ہ لہ دین	۱۳
قہر نان	۱۶
درق	۲۰
ککرد و ککوشی	۲۳
ناداہی پیککا	۲۶
شہرم و خہ یا	۲۸
جہرہ کانی سویند بہ خوا	۳۰
شہرہ و ہس پیغمبر	۳۳
قہمار	۳۷
مہستہ ہری ککومہ لایہ تی	۳۹
مانکی ہمہ زان	۴۲
فہلسہ فہی پوژوو	۴۴
ہمہ زان و لہ و شتانہی کہ ہیرمان نہ خاتہ وہ	۴۷
خواہاقیزی لہ ہمہ زان	۵۰
تہوبہ و ہہ شیمانی	۵۲
مہردی توہرہ یی	۵۴
دوو زبانی	۵۷
جاران ناوا بوون	۵۹
بہرہ سیاری شہ سوو کہ سیک لہ ککومہ لدا	۶۱
نہ شہمہ (تشانم)	۶۳
جہرہ کانی سویند	۶۵
ناکاداریی سپارہ	۶۸

۱۹۹۷/۷/ ۱۳

بهجة المنبر

تأليف الشيخ محمد الخال

الطبعة الأولى

١٩٩٧م

١٤١٨هـ

له بلا و كرا و مكانى كتيپخانهى رة شنيير
سليمانى - بازارى راهرين

وينه ى روى بهرگ « مزگه وتى خانه قاى مولانا خالد » له سليمانى
شوينى خويندنه وهى شه م وتارانه